
HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2015)0408

Veropäätökset ja muut luonteeltaan tai vaikutuksiltaan samankaltaiset toimenpiteet

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. marraskuuta 2015 veropäätöksistä ja muista luonteeltaan tai vaikutuksiltaan samankaltaisista toimenpiteistä (2015/2066(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 4 ja 13 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 107, 108, 113, 115, 116, 175 ja 208 artiklan,
- ottaa huomioon 12. helmikuuta 2015 antamansa päätöksen veropäätöksiä ja muita luonteeltaan tai vaikutuksiltaan samankaltaisia toimenpiteitä käsittelevän erityisvaliokunnan asettamisesta ja sen toimivallan, jäsenmäärän ja toimikauden keston määrittelystä¹,
- ottaa huomioon tutkivien journalistien kansainvälisen yhteenliittymän (ICIJ) julkaisemat tiedot Luxemburgissa sovellettavista veropäätöksistä ja muista haitallisista verokäytännöistä eli ns. LuxLeaks-asiakirjat,
- ottaa huomioon kansainvälisiä veroasioita käsitelleiden G7-, G8- ja G20-maiden huippukokousten, erityisesti 7.–8. kesäkuuta 2015 Elmaussa, 15.–16. marraskuuta 2014 Brisbanessa, 5.–6. syyskuuta 2013 Pietarissa, 17.–18. kesäkuuta 2013 Lough Ernessä ja 24.–25. syyskuuta 2009 Pittsburghissa pidettyjen huippukokousten päätelmät,
- ottaa huomioon Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) haitallista verokilpailua käsittelevän raportin ”Harmful Tax Competition: An Emerging Global Issue” vuodelta 1998,
- ottaa huomioon vuonna 2013 julkaistun veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja (BEPS) käsittelevän OECD:n raportin ”Addressing Base Erosion and Profit Shifting”, OECD:n BEPS-toimintasuunnitelman sekä OECD:n myöhemmät julkaisut asiasta,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston viimeaikaiset päätelmät yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta (14. maaliskuuta 2013), verotuksesta (22. toukokuuta 2013),

---

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0039.

automaattisesta tietojenvaihdosta (18. joulukuuta 2014), veropohjan rapautumisesta ja voitonsiirroista (BEPS), maailmanlaajuisesta automaattisesta tietojenvaihdosta ja haitallisista verotoimenpiteistä (18. joulukuuta 2014) ja verovilpistä (27. kesäkuuta 2014),

- ottaa huomioon 22. kesäkuuta 2015 annetut talous- ja rahoitusasioiden neuvoston (Ecofin) päätelmät ja sen Eurooppa-neuvostolle antaman selvityksen veroasioista,
- ottaa huomioon yritysverotuksen käytännesääntöryhmän neuvostolle puolivuositain antamat selvitykset käytännesäännöistä,
- ottaa huomioon hallinnollisen yhteistyön direktiivin¹, korko- ja rojaltdirektiivin² ja komission uusimmat lainsäädäntöehdotukset näiden muuttamiseksi,
- ottaa huomioon eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23. heinäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/435/ETY³ (emo-tytäryhtiödirektiivi), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuonna 2015,
- ottaa huomioon tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisäätteisestä tilintarkastuksesta annetun direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta 16. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/56/EU⁴,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22. maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁵,
- ottaa huomioon jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen ja vakuutusmaksuista perittävien verojen alalla 19. joulukuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/799/ETY⁶,
- ottaa huomioon rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta 20. toukokuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849⁷,
- ottaa huomioon 26. helmikuuta 2007 annetun komission tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle EU:n yhteisen siirtohinnoittelufoorumin toiminnasta erimielisyyksien ehkäisemiseksi ja

---

¹ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15. helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1) (jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen alalla).

² Neuvoston direktiivi 2003/49/EY, annettu 3. kesäkuuta 2003, eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden välisiin korko- ja rojaltimaksuihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä (EUVL L 157, 26.6.2003, s. 49).

³ EYVL L 225, 20.8.1990, s. 6.

⁴ EUVL L 158, 27.5.2014, s. 196.

⁵ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁶ EYVL L 336, 27.12.1977, s. 15.

⁷ EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73.

ratkaisemiseksi sekä EU:n ennakkoarvioitelmia koskevista suuntaviivoista (COM(2007)0071),

- ottaa huomioon 10. joulukuuta 1998 annetun komission tiedonannon valtioneuvoston päätöksen soveltamisesta yritysten välittömään verotukseen¹,
- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Euroopan unionin oikeudenmukainen ja tehokas yhtiöverojärjestelmä: viisi keskeistä toiminta-alaa” (COM(2015)0302),
- ottaa huomioon 18. maaliskuuta 2015 annetun komission tiedonannon verotuksen avoimuudesta verovilpin ja veron kiertämisen torjumiseksi (COM(2015)0136),
- ottaa huomioon 6. joulukuuta 2012 annetun komission tiedonannon toimintasuunnitelmasta veropetosten ja veronkierron torjunnan tehostamiseksi (COM(2012)0722),
- ottaa huomioon 6. joulukuuta 2012 annetun komission suosituksen aggressiivisesta verosuunnittelusta (C(2012)8806),
- ottaa huomioon 6. joulukuuta 2012 annetun komission suosituksen toimenpiteistä, joilla kannustetaan kolmansia maita soveltamaan hyvän hallintotavan vähimmäisvaatimuksia verotusalueella (C(2012)8805),
- ottaa huomioon 27. kesäkuuta 2012 annetun komission tiedonannon konkreettisista tavoista tehostaa veropetosten ja veronkierron torjuntaa EU:ssa ja sen ulkopuolella (COM(2012)0351),
- ottaa huomioon vuonna 2011 annetun komission ehdotuksen neuvoston direktiiviksi yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta (CCCTB) (COM(2011)0121) ja 19. huhtikuuta 2012 vahvistetun parlamentin kannan ehdotukseen²,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2011 annetun komission tiedonannon yritysten yhteiskuntavastuuta koskevasta uudistetusta EU:n strategiasta vuosiksi 2011–2014 (COM(2011)0681),
- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 1. joulukuuta 1997 antaman päätöslauselman yritysverotuksen käytännesäännöistä³ ja yritysverotuksen käytännesääntöryhmän säännölliset selvitykset neuvostolle,
- ottaa huomioon 30. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan neuvoston ministerikomitean suosituksen ilmiäntajien suojelusta,
- ottaa huomioon vuodelta 1999 peräisin olevan haitallisia käytäntöjä koskevan Simmons & Simmons -raportin, joka mainitaan käytännesääntöryhmän vuoden 1999 raportin, Primarolo-raportin (SN 4901/99), 26 kohdassa, sekä tämän raportin päivityksen vuodelta 2009,

---

¹ EUVL C 384, 10.12.1998, s. 3.

² EUVL C 258 E, 7.9.2013, s. 134.

³ EYVL C 2, 6.1.1998, s. 2.

- ottaa huomioon parlamentin 8. heinäkuuta 2015 hyväksymät tarkistukset ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2007/36/EY muuttamisesta osakkeenomistajien pitkäaikaiseen vaikuttamiseen kannustamisen osalta sekä direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevan selvityksen tiettyjen osien osalta¹,
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman veronkierrosta ja verovilpistä haasteina kehitysmaiden hallinnolle, sosiaaliturvalle ja kehitykselle²,
- ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman verotusta käsittelevästä vuotuisesta kertomuksesta³,
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman vuosikertomuksesta 2013 ”EU:n taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta”⁴,
- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman järjestäytyneestä rikollisuudesta, korruptiosta ja rahanpesusta⁵,
- ottaa huomioon 21. toukokuuta 2013 antamansa päätöslauselman veropetosten, veronkierron ja veroparatiisien torjunnasta⁶,
- ottaa huomioon 19. huhtikuuta 2012 antamansa päätöslauselman konkreettisista keinoista veropetosten ja veronkierron torjumiseksi⁷,
- ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Verotus ja kehitys – yhteistyö kehitysmaiden kanssa hyvän hallintotavan edistämiseksi verotusallalla”⁸,
- ottaa huomioon 10. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman hyvän hallintotavan edistämisestä verotusallalla⁹,
- ottaa huomioon monien kansallisten parlamenttien ja erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan alahuoneen, Yhdysvaltojen senaatin ja Ranskan kansalliskokouksen samasta aiheesta järjestämät kuulemiset ja laatimat mietinnöt,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- ottaa huomioon veropäätöksiä ja muita luonteeltaan tai vaikutuksiltaan samankaltaisia toimenpiteitä käsittelevän erityisvaliokunnan mietinnön (A8-0317/2015),

---

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0257.

² Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0265.

³ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0089.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0062.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0444.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0205.

⁷ EUVL C 258 E, 7.9.2013, s. 53.

⁸ EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 37.

⁹ EUVL C 341 E, 16.12.2010, s. 29.

LuxLeaks: fakta- ja numerotietoja

- A. toteaa, että LuxLeaks-skandaali, joka tuli ilmi 5. marraskuuta 2014, kun tutkivien journalistien kansainvälinen yhteenliittymä julkisti noin 28 000 sivua luottamuksellisia asiakirjoja paljastaen yli 500 Luxemburgin verohallinnon ja yli 300 monikansallisen yhtiön välillä vuosien 2002 ja 2010 välisenä aikana tehtyä yksityistä verojärjestelyä, toi päivänvaloon, kuinka laajaa salaisten verosopimusten käyttö on, ja toteaa, että näille sopimuksille ovat ominaisia monimutkaiset rahoitusrakenteet, jotka on suunniteltu huomattavien veronalennusten toteuttamiseksi; toteaa, että monet satojen miljoonien eurojen liiketoimia tekevät luxemburgilaiset tytäryhtiöt eivät ole juurikaan läsnä Luxemburgissa tai harjoittavat siellä vain vähäistä taloudellista toimintaa;
- B. toteaa, että yhtiöveropohjan rapautuminen ja aggressiiviset verosuunnittelukäytännöt ovat olleet tiedossa ja niitä on käsitelty kansainvälisellä tasolla jo ainakin useiden vuosikymmenten ajan; toteaa LuxLeaksin tuoneen nämä asiat yleisön ja median tietoon ja paljastaneen kyseenalaisia verokäytäntöjä, joita ovat edistäneet tilintarkastusyrietykset yhdessä tietyssä jäsenvaltiossa; toteaa komission suorittaman tutkimuksen ja parlamentin erityisvaliokunnan työn osoittaneen, että kyse ei ole yksittäistapauksesta, vaan kyse on niin Euroopassa kuin sen ulkopuolella sovellettavasta laajamittaisesta käytännöstä, jossa verotuksellisia toimia käytetään vähentämään eräiden suuryritysten kokonaisverovelvollisuutta kansallisen veropohjan vahvistamiseksi tällä tavalla keinotekoisesti muiden maiden kustannuksella, joista osa kuuluu julkisen talouden säästötoimien piiriin;
- C. toteaa, että tällainen toiminta, joka usein johtaa siihen, että arvonlisäys ja voittojen verotus tapahtuvat eri paikoissa, ei rajoitu pelkästään veropäätöksiin, vaan siihen kuuluu koko joukko haitallisia verokäytäntöjä, joita harjoittavat kansalliset verohallinnot niin EU:ssa kuin sen ulkopuolella;
- D. katsoo, että näiden käytäntöjen alistaminen julkiseen valvontaan on osa demokraattista valvontaa; toteaa, että kyseiset käytännöt vaikuttavat haitallisesti koko yhteiskuntaan ja että niitä voidaan soveltaa vain niin kauan kuin ne pysyvät salassa tai niitä suvaitaan; toteaa, että tutkivilla journalisteilla, hallituksista riippumattomilla toimijoilla ja tiedeyhteisöllä on ollut ratkaiseva rooli verojen välttelyn paljastamisessa ja sen saattamisessa kansalaisten tietoon; toteaa, että niin kauan kuin veron välttelyä ei voida estää, tapausten paljastumisen ei pitäisi perustua pelkästään yksittäisten tietovuotajien rohkeuteen ja etiikkaan, vaan tarvitaan järjestelmällisempiä raportointi- ja tietojenvaihtomekanismeja;

Jäsenvaltioiden menettelytavat yhtiöverotuksessa

- E. ottaa huomioon, että EU:n 28 jäsenvaltiossa yhteisötuloverosta saatujen tulojen osuus BKT:sta oli keskimäärin 2,6 prosenttia vuonna 2012¹;
- F. toteaa, että perussopimusten mukaan välitön verotus kuuluu pääasiassa jäsenvaltioiden toimivaltaan; toteaa, että jos EU:lla on toimivaltaa verotusasioissa, toimivallan käyttäminen edellyttää yleensä yksimielisyyttä neuvostossa; toteaa, että tästä syystä unionin tasolla ei ole vielä tehty merkittäviä päätöksiä yhtiöverotuksen alalla, vaikka unioni on viime aikoina yhdentynyt sisämarkkina-asioissa ja muissa perussopimusten kattamissa asioissa, joista voidaan mainita kansainväliset kauppasopimukset, yhteinen

---

¹ Taxation trends in the European Union, vuoden 2014 laitos, Eurostat.

raha, julkisen talouden ohjausjärjestelmä sekä rahanpesun vastaiset periaatteet ja lainsäädäntö; toteaa, että jäsenvaltioiden on noudatettava unionin kilpailulainsäädäntöä ja varmistettava, että niiden verolainsäädäntö on sisämarkkinoiden periaatteiden mukainen eikä vääristä kilpailua; toteaa, että kun jokaisella jäsenvaltiolla on veto-oikeus, neuvoston yksimielisyysääntö ei kannusta muuttamaan asioiden nykytilaa ja etsimään yhteistyöratkaisua; toteaa, että ellei käytetä SEUT-sopimuksen 116 artiklassa määrättyä menettelyä, tarvittaisiin perussopimusten muutos yksimielisyysvaatimuksen muuttamiseksi välittömän verotuksen alalla;

- G. toteaa, että nykyinen tilanne, jossa jokaisella jäsenvaltiolla on veto-oikeus, merkitsee sitä, että kaikkien jäsenvaltioiden on toimittava aktiivisesti ja tehtävä yhteistyötä verovilpin ja veron välttelyn torjumiseksi, sillä kyseessä on yleiseurooppalainen ongelma;
- H. toteaa, että eräitä kunnioitettavia poikkeuksia lukuun ottamatta jäsenvaltioiden politiikat eivät ole kyllin innokkaasti käsitelleet veron välttelyä ja veropäätöksiä koskevaa ongelmaa;
- I. toteaa, että unionin sisämarkkinoilla pääoma liikkuu vapaasti ja suuryritykset raportoivat toimistaan konsolidoidussa muodossa, mutta verot kannetaan kansallisesti ja veroviranomaiset vaihtavat hyvin vähän tietoja keskenään;
- J. toteaa, että toteutuneilla sisämarkkinoilla ei saisi olla keinotekoisia vääristymiä, jotka vaikuttavat investointipäätöksiin ja liiketoiminnan sijoittautumiseen; toteaa kuitenkin, että globalisaatio, digitalisaatio ja pääoman vapaa liikkuvuus luovat edellytykset entistä kiivaammalle verokilpailulle jäsenvaltioiden välillä sekä niiden ja kolmansien maiden välillä investointien ja yritysten houkuttelemiseksi; toteaa, että on tärkeää säilyttää yritykset Euroopassa ja houkutella niitä Eurooppaan, mutta tämä ei saa tapahtua siten, että käytetään mahdollisesti haitallisia verojärjestelmiä, joiden ensisijaisena tavoitteena on edistää investointeja ja houkutella uutta taloudellista toimintaa tai reagoida naapurimaiden vastaavanlaisiin toimiin tai joilla on tarkoitus korjata aiemmiksi katsottuja jäsenvaltioiden välisiä epätasapainotiloja, jotka liittyvät suhteelliseen vaurauteen, kokoon tai syrjäiseen sijaintiin; toteaa, että myös joillakin oikeudenkäyttöalueilla houkuttelevat yhtiöverojärjestelmät näyttävät korreloivan suuren kansallisen varallisuuden kanssa; toteaa, että verojärjestelmien optimaalinen rakenne riippuu monista eri tekijöistä ja on siksi erilainen eri maissa; toteaa, että jäsenvaltioiden välinen haitallinen verokilpailu rajoittaa sisämarkkinoiden mahdollisuuksia;
- K. toteaa, että verokilpailupelissä maat käyttävät kansallisia lainsäädäntöjään ja verosopimusverkostojaan siihen, että ne mainostavat itseään sijoitusmaina, keskuksina, joiden kautta kanavoida rahoitusvirtoja tai joihin kirjata voittoja, ja houkuttelevat näin yrityksiä tai pöytälaatikkoyhtiöitä kumppanimaiden kustannuksella ja synnyttävät epäterveitä käytäntöjä niiden välillä sen sijaan, että ne keskittyisivät – esimerkiksi tuottavuuden parantamiseen tarkoitettuja menoja lisäämällä – edistämään sellaista liiketoimintaympäristöä, jonka tekee houkuttelevaksi hyvä infrastruktuuri ja korkeatasoinen työvoima, ja varmistamaan verojärjestelmän vakauden ja ennustettavuuden; toteaa, että erikseen tarkasteltuna kullakin maalla on selvä intressi käyttäytyä vapaamatkustajatyylisiin eli olla ensimmäisenä suunnittelemassa ja panemassa täytäntöön erityisiä verojärjestelmiä ja verosäännöksiä veropohjan houkuttelemiseksi ja olla viimeisenä osallistumassa yhteistyöhön ja koordinoituihin toimiin veron välttelyn torjumiseksi;

- L. toteaa, että jäsenvaltioiden välillä on verokilpailua; toteaa, että unionin jäsenvaltioiden vilpittömän yhteistyön periaate on vahvistettu SEU-sopimuksen 4 artiklassa; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi sovellettava vilpittömän yhteistyön periaatetta verokilpailun alalla;
- M. toteaa, että jotkut jäsenvaltiot suhtautuvat verojen kiertämiseen kaksijakoisesti, kun ne toisaalta valittavat kansallisen veropohjan rapautumisesta ja ovat samalla olleet mukana luomassa nykyisiä kansallisia ja kansainvälisiä verojärjestelmiä, jotka ovat mahdollistaneet tämän rapautumisen, eivätkä edelleenkään halua kehittää verojärjestelmiään koordinoitumpaan suuntaan; katsoo, että kun pääomat liikkuvat EU:ssa täysin vapaasti ja komissio on ilmoittanut tavoitteekseen perustaa pääomamarkkinaunioni, kansallisten verojärjestelmien ja verotulojen keskinäinen riippuvuus ja vastavuoroiset vaikutukset olisi otettava kaikilta osin huomioon pitäen mielessä yksittäisten jäsenvaltioiden veropäätöksistä johtuvat valtioiden rajat ylittävät myönteiset ja kielteiset heijastusvaikutukset, sillä yhden maan verokannustin merkitsee toisen maan veropohjan rapautumista;
- N. toteaa, että jäsenvaltioiden vapaa kilpailu verotuksen alalla on johtanut kilpailun vastaiseen toimintaan ja kilpailun vääristymiseen;
- O. toteaa, että unionin sisämarkkinoiden käyttöönotto on osoittautunut erittäin hyödylliseksi jäsenvaltioiden talouksille, sillä sisämarkkinat ovat parantaneet niiden kilpailukykyä ja houkuttavuutta globaalissa taloudessa, ja toteaa, että jäsenvaltioiden verotuksen lähentäminen johtaa lopulta samaan;
- P. toteaa, että lainsäätäjät ja verohallinnot, joiden resurssit ovat usein riittämättömät, eivät kykene ennakoimaan innovatiivisia veronkiertojärjestelmiä vaan ainoastaan reagoimaan – usein vieläpä suurella viipeellä – tällaisiin järjestelmiin, jotka ovat veroneuvojien, erityisesti erittäin suurten tilitoimistojen veroneuvojien, juristien ja välitysyriyten suunnitteleimia ja suosittelimia; toteaa erityisesti kokemuksen osoittaneen, että EU:n elimet (kuten jäsenvaltioiden vuonna 1998 asettama käytännesääntöryhmä tai komissio perussopimusten valvojana), joiden olisi estettävä uusien haitallisten verotoimenpiteiden käyttöönotto, ovat osoittautuneet kykenemättömiksi torjumaan näitä kielteisiä ilmiöitä ja ne reagoivat joskus tehottomasti tai niiden mandaatti on liian rajallinen, ja toteaa, että EU:ssa on otettu käyttöön koko joukko uusia ja usein aggressiivisia veronkiertotoimia tai tehty niitä koskevia sopimuksia, kuten patenttibokseja; toteaa, että monikansalliset yhtiöt luottavat niin EU:ssa kuin kaikkialla muuallakin maailmassa hyvin järjestäytyneen ja taitavan veroneuvonta-alan sekä pankkien ja muiden rahoituspalvelujen tarjoajien asiantuntemukseen veronkiertojärjestelmiensä kehittyessä; toteaa, että kyseinen ala on edustettuna samanaikaisesti hallituksia ja julkisia laitoksia veroasioissa neuvovissa elimissä, esimerkiksi verotusalan hyvän hallintotavan EU-foorumissa; ottaa huomioon huolenaiheet mahdollisesti syntyvistä eturistiriidoista, kun samat yhtiöt tarjoavat neuvontaa sekä viranomaisille että monikansallisille yksityisille yhtiöille;
- Q. toteaa, että kaikessa verosuunnittelussa olisi noudatettava lakeja ja voimassa olevia sopimuksia; ottaa huomioon, että kaikkein paras vastaus aggressiiviseen verosuunnitteluun on hyvä lainsäädäntö ja kansainvälinen koordinointi toivottujen tulosten suhteen;
- R. ottaa huomioon, että lainsäädännön täytäntöönpano on ratkaisevassa asemassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi; toteaa, että täytäntöönpano on jäsenvaltioiden

hallintojen tehtävä ja näillä on usein vain vähän kannustimia tehdä keskinäistä yhteistyötä Euroopan tasolla; toteaa, että tämä tilanne lisää ja pahentaa entisestään unionissa vallitsevia eroja, joita lainsäädäntöjen erot aiheuttavat;

- S. toteaa, että toimielinten troikka (komissio, Euroopan keskuspankki ja Kansainvälinen valuuttarahasto), joka valvoo jäsenvaltioissa, esimerkiksi Portugalissa ja Kreikassa, toteutettavia talouden ja julkisen talouden sopeutusohjelmia, ei yrittänyt estää veroarmahduksia, veropäätöksiä, veroetuuksia ja verovapautuksia koskevia järjestelmiä, jotka olivat ja ovat edelleen epäoikeudenmukaisella tavalla syrjiviä, suosivat veroja vältteleviä yrityksiä ja yksityishenkilöitä, aiheuttavat valtion tulojen poisvuotamista ja lisäävät jo ennestään yliverotettujen pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) sekä kansalaisten taakkaa;
- T. toteaa, että verorikosten sekä rahanpesun tutkinta ja niihin liittyvä syytteesenpano on erittäin haasteellista, sillä näihin kytkeytyvät rahoitustoimet ja oikeushenkilöt sijoittuvat usein useille oikeudenkäyttöalueille; katsoo, että verorikosten ja muiden talousrikosten tekijöiden tutkinnasta ja syytteesen asettamisesta vastaavalla henkilöstöllä jäsenvaltioissa ei usein ole riittävää koulutusta ja valmiuksia tähän;
- U. toteaa, että viime vuosien julkisen talouden säästötoimet ja budjettisäästöt ovat heikentäneet huomattavasti verohallintojen valmiuksia tutkia verorikoksia ja haitallisia verokäytäntöjä; toteaa, että nämä vähennykset olivat erityisen haitallisia troikan johtamien rahoitustukiohjelmien piiriin kuuluvissa maissa, joissa valtion tuloja saatiin lisättyä yliverottamalla pk-yrityksiä ja kansalaisia, kun taas suuryritykset ja varakkaat verojen välttelijät usein hyötyivät veroarmahduksista, veropäätöksistä ja muista verovapautuksista ja etuusjärjestelmistä, kuten tapahtui Portugalissa ja Kreikassa;

Veropäätökset ja haitalliset verokäytännöt

- V. toteaa, että veropäätökset kattavat moninaisia jäsenvaltioiden käytäntöjä, jotka ulottuvat tapauskohtaisista toimista aina selkeästi määriteltyyn lainsäädännön soveltamiseen, mitä tulee mahdolliseen soveltamisalaan ja päätöksen kattamiin asioihin, sitovaan luonteeseen, käytön yleisyyteen, julkisuuteen, sopimuksen kestoon ja maksujen suorittamiseen; toteaa, että veropäätöksistä ei ole kansainvälistä yleisesti sovittua määritelmää vaan vain komission viittaus niihin ”jäsenvaltion antamana tai sen puolesta annettuna ilmoituksena tai muuna vaikutuksiltaan samankaltaisena välineenä tai toimena, joka koskee verolakien soveltamisen tulkintaa”;
- W. katsoo, että veropäätökset eivät ole lähtökohtaisesti ongelmallisia, sillä ne voivat alkuperäisen tarkoituksensa mukaisesti antaa veronmaksajalle oikeusvarmuuden ja vähentää rehellisten yritysten taloudellista riskiä tilanteissa, joissa verolait tai niiden soveltaminen tietyissä oloissa ovat epäselviä tai aiheuttavat erilaisia tulkintoja varsinkin monimutkaisten liiketoimien yhteydessä, ja niillä voidaan näin ollen välttää veronmaksajan ja veroviranomaisen väliset kiistat;
- X. toteaa, että veropäätöskäytäntö on muodostunut veroviranomaisten ja veronmaksajien välisessä läheisessä yhteistyösuhteessa välineeksi, jolla voidaan estää tiettyjen liiketoimien verokohtelun muuttuminen entistä monimutkaisemmaksi yhä monitahoisemmassa globaalissa digitaalitaloudessa; toteaa, että – vaikka jäsenvaltiot ovat vakuuttaneet, että päätökset eivät ole harkinnanvaraisia vaan ainoastaan väline, jolla selkeytetään voimassa olevaa verolainsäädäntöä, vaikka päätökset pidetäänkin salassa – parlamentin erityisvaliokunnan työ on vahvistanut, että veropäätöksiä voidaan

tehdä ilman minkäänlaista oikeudellista kehystä sopimalla sellaisista epävirallisista tai tapauskohtaisista järjestelyistä, jotka tukevat verotusta silmällä pitäen luotuja rakenteita, jotka perustuvat monikansallisten yhtiöiden tyypillisesti käyttämiin verosuunnittelun välineisiin, joilla ne vähentävät maksamiaan veroja; toteaa, että tämä näyttää olevan ongelma erityisesti – mutta ei yksinomaan – veropäätöksissä, jotka liittyvät yrityksen sisäisten siirtojen hinnoitteluun (ennakkohinnoittelusopimukset); toteaa, että tarjotessaan oikeusvarmuuden ainoastaan valikoiduille toimijoille veropäätökset saattavat luoda eriarvoisuutta samalla alalla toimivien veropäätöksen saaneiden yritysten ja niiden ulkopuolelle jäävien yritysten välille;

- Y. toteaa, että sen enempää OECD kuin komissiokaan ei ole kehottanut lopettamaan veropäätöskäytäntöä;
- Z. toteaa, että verotusta koskevat ennakkoratkaisut eivät saisi vaikuttaa mitenkään liiketoimien verokohteluun eivätkä ne saisi asettaa joitakin veronmaksajia toisia suotuisampaan asemaan, vaan niillä olisi oltava muiden ehtojen pysyessä muuttumattomina sama vaikutus kuin verosäännösten takautuvalla soveltamisella; toteaa, että siksi tässä mietinnössä ei rajoituta pelkästään veropäätöksiin, vaan siinä käsitellään TAXE-erityisvaliokunnan mandaatin mukaisesti luonteeltaan tai vaikutuksiltaan samankaltaisia verotoimenpiteitä, joita voidaan kutsua yleisnimellä haitalliset verokäytännöt, eli toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on houkuttaa maahan ulkomaisia yrityksiä tai liiketoimia niiden verotusvaltaa käyttävien oikeudenkäyttöalueiden kustannuksella, jotka normaalisti verottaisivat näitä liiketoimia, ja/tai toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on myöntää etuoikeuksia vain tietyille yrityksille, mikä puolestaan vääristää kilpailua;
- AA. toteaa, että haitallisiin verokäytäntöihin voi ainakin jossakin määrin liittyä yksi tai useampia seuraavista ei-toivotuista vaikutuksista: avoimuuden puute, mielivaltainen syrjintä, kilpailun vääristyminen ja eriarvoiset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla ja niiden ulkopuolella, sisämarkkinoiden yhtenäisyyden sekä verojärjestelmän oikeudenmukaisuuden, vakauden ja legitimitetin heikkeneminen, vähemmän liikkuvien taloudellisten muuttujien ankarampi verotus, lisääntynyt taloudellinen eriarvoisuus, valtioiden välinen vilpillinen kilpailu, veropohjan rapautuminen, yhteiskunnallinen tyytymättömyys, epäluottamus ja demokratiavaje;
- AB. katsoo, että olisi tunnustettava, että myös monikansallisilla yhtiöillä on keskeinen asema investointien, talouskasvun ja työpaikkojen luomisessa, vaikka pk-yritykset ovatkin edelleen Euroopan talouden ja työllisyyden liikkeelle paneva voima; toteaa, että maksamalla osuutensa veroista maissa, joissa taloudellinen toiminta ja arvonlisäys tosiasiaassa tapahtuvat, nämä yritykset edistävät parhaiten eurooppalaisten yhteiskuntien hyvinvointia ja kestävyyttä;

Erityisvaliokunnan toiminta

- AC. toteaa, että 26. helmikuuta 2015 asetettu erityisvaliokunta on pitänyt 14 kokousta ja kuullut niissä komission puheenjohtajaa Jean-Claude Junckeria, kilpailuasioista vastaavaa komission jäsentä Margrethe Vestageria ja talous- ja rahoitusasioista sekä verotuksesta ja tulliasioista vastaavaa komission jäsentä Pierre Moscovicia, neuvoston puheenjohtajaa Pierre Gramegnaa, Ranskan valtiovarainministeriä Michel Sapinia, Saksan valtiovarainministeriä Wolfgang Schäublea, Italian valtiovarainministeriä Pier Carlo Padoania ja Espanjan valtiovarainministeriä Luis de Guindosia, OECD:n edustajia, tietovuotajia, tutkivia journalisteja, asiantuntijoita, tutkijoita, monikansallisten

yhtiöiden edustajia, ammattialayhdistyksiä, ammattiliittoja, hallituksista riippumattomia järjestöjä ja EU:n kansallisten parlamenttien jäseniä (ks. liite 1); toteaa, että TAXE-erityisvaliokunnan valtuuskuntia on käynyt Sveitsissä ottamassa selvää mandaattinsa kolmansien maiden ulottuvuutta koskevista erityispiirteistä sekä tiedonhankintamatkoilla Belgiassa, Luxemburgissa, Irlannissa, Alankomaissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa; toteaa, että myös Gibraltarin ja Bermudan hallintojen edustajien kanssa on pidetty kokoukset; katsoo, että vaikka kaikilla näillä toimilla saatiin moninaisia ja korvaamattomia tietoja verojärjestelmistä ja -käytännöistä eri puolilla EU:ta, niillä ei saatu selvennettyä kaikkia olennaisia kysymyksiä, mukaan lukien niiden lausuntojen epä johdonmukaisuus, joita komission puheenjohtaja Jean-Claude Juncker antoi Kreckén raportin pitkän aikaa salaisena pidetystä sivusta;

AD. toteaa, että erityisvaliokunnan toimintaa on haitannut se, että muutamat jäsenvaltiot ja neuvosto eivät reagoineet ajallaan (ks. liite 2) eivätkä loppujen lopuksi toimittaneet kaikkia pyydettyjä asiakirjoja tai ainoastaan vastasivat muodon vuoksi jotakin, joka tuskin sivusi esitettyjen kysymysten sisältöä; toteaa erityisesti, että yhteensä 17 kutsutusta monikansallisesta yhtiöstä vain neljä suostui tulemaan erityisvaliokunnan kuultavaksi kesä- ja heinäkuussa 2015, kun niitä pyydettiin ensimmäisen kerran; ottaa huomioon, että 11 monikansallista yhtiötä suostui tulemaan TAXE-erityisvaliokunnan kuultavaksi vasta sen jälkeen, kun mietinnöstä oli äänestetty erityisvaliokunnassa ja niitä oli pyydetty useita kertoja, joten ennen äänestystä täysistunnossa jouduttiin järjestämään ylimääräinen kokous (ks. liite 3); toteaa, että myöskään komissio ei tehnyt täysimääräistä yhteistyötä, sillä se ei toimittanut kaikkia kokousasiakirjoja ja epävirallisten kokousten muistioita käytännesääntöryhmän kokouksista vaan mahdollisesti vain rajallisen kuulemismenettelyn, koska jotkut jäsenvaltiot vastustivat jyrkästi; toteaa, että erityisvaliokunnan toimikautta oli siksi pidennettävä;

AE. toteaa, että osa komission suorittamasta valtioneuvostokäynnistä, joka koskee veropäätöksiin ja luonteeltaan tai vaikutuksiltaan samankaltaisiin toimenpiteisiin perustuvia siirtohinnoittelujärjestelyjä, jotka vaikuttavat tiettyjen monikansallisten yhtiöiden tytäryhtiöille kirjattuun verotettavaan tuloon, oli vielä kesken tämän mietinnön hyväksyntävaiheessa;

Katsaus jäsenvaltioiden yhtiöverokäytäntöihin

1. palauttaa mieliin, että teollisuusmaiden nykyiset yhtiöverotusmallit on luotu 1900-luvun alkupuoliskolla, jolloin rajatylittävää toimintaa oli vielä varsin vähän; panee merkille, että talouden globalisaatio ja digitalisaatio ovat muuttaneet rajusti globaalia arvoketjua ja markkinoiden toimintatapoja ja että useimmilla suuryrityksillä on nykyään ylikansallinen rakenne, jonka vuoksi on mentävä kansallisia verosääntöjä pidemmälle; korostaa, että veroalan kansalliset ja kansainväliset säännöt eivät ole pysyneet mukana liiketoimintaympäristön muutoksen vauhdissa;
2. korostaa, että on laadittava tasapuolinen ja oikeudenmukainen veropolitiikka ja tämän on oltava olennainen osa jäsenvaltioiden rakenneuudistuksia;
3. toteaa, että vaikka useammassa maassa toimivien yritysten on entistä vaikeampi noudattaa monia erilaisia verojärjestelmiä, ne pystyvät globalisaation ja digitalisaation ansiosta organisoimaan toimintansa offshore-keskusten välityksellä ja luomaan monimutkaisia rakenteita maksamiensa verojen kokonaismäärän vähentämiseksi; pelkää, että useimmat jäsenvaltiot ovat talous- ja velkakriisin ja julkisen talouden vakauttamisen seurauksena vähentäneet merkittävästi verohallintojensa henkilöstöä;

korostaa, että kansallisilla veroviranomaisilla olisi oltava riittävät resurssit, henkilöresurssit mukaan luettuina, toimia tehokkaasti aggressiivisen verosuunnittelun, verovilpin ja veron välttelyn ennaltaehkäisemiseksi ja paljastamiseksi, sillä nämä rapauttavat oleellisesti niiden veropohjaa, ja niiden olisi varmistettava parempi ja oikeudenmukaisempi veronkanto ja verojärjestelmän uskottavuus; panee merkille tutkimukset, jotka ovat osoittaneet, että verohallintojen henkilöstön valtiolle tuomat tulot ovat huomattavasti suuremmat kuin niihin liittyvät menot, sillä verohallintojen tehokkuudella on välitön myönteinen vaikutus jäsenvaltioiden verotuloihin;

4. korostaa, että on kyse kahdesta eri asiasta, kun puhutaan toisaalta tiettyjen verohallintojen ja kansallisten hallintojen harjoittamista haitallisista käytännöistä, jotka sallivat monikansallisten yhtiöiden siirtää voittoja verotuksen välttämiseksi alueilla, joilla voitot tehtiin, ja toisaalta hallitusten kilpailusta suorien ulkomaisten sijoitusten houkuttelemiseksi tai taloudellisen toiminnan säilyttämiseksi alueellaan unionin lainsäädäntöä noudattaen;
5. korostaa, että perussopimukset antavat toissijaisuusperiaatteen nojalla jäsenvaltioille mahdollisuuden määrittää itse omat yhtiöverokantansa ja veropohjansa siihen saakka, kunnes sovitaan perussopimusten määräysten mukaisesti voimakkaammista toimenpiteistä verotuksen lähentämiseksi; korostaa kuitenkin, että kansallisten verojärjestelmien liian monimutkaiset säännöt ja niiden väliset erot synnyttävät porsaanreikiä, joita monikansalliset yhtiöt käyttävät aggressiiviseen verosuunnitteluun, mistä seuraa veropohjan rapautuminen, voitonsiirtoja, kilpajuoksu alimman verokannan perässä ja lopulta huono taloudellinen tulos; korostaa, että tällainen veron välttely on negatiivisen summan peliä kaikille kansallisille budjeteille, sillä haitallisista käytännöistä yhdessä jäsenvaltiossa (poikkeusten, erityisten vähennysten tai porsaanreikien ansiosta) syntyvä verotulojen kasvu ei kompensoi toisissa jäsenvaltioissa aiheutuvaa verotulojen vähenemistä; katsoo, että veropohjan jatkuva rapautuminen, haitallinen verokilpailu ja kilpajuoksu alimman verokannan perässä voidaan estää vain jäsenvaltioiden koordinoituilla yhteisillä toimilla, joiden tavoitteena olisi yhteinen kehys sille, mille tasolle jäsenvaltiot asettavat verokantansa;
6. palauttaa mieliin, että joissakin jäsenvaltioissa virallinen yhteisövero on korkeampi kuin muissa jäsenvaltioissa, mutta todellisuudessa kotimaisia yrityksiä suosivat vähennykset ja porsaanreiät laskevat veroastetta huomattavasti, jolloin tosiasiallinen veroaste on alhaisempi kuin virallisesti alhaisen veroasteen jäsenvaltioissa;
7. huomauttaa, että joidenkin jäsenvaltioiden alhaisempi yhtiövero voi tuoda suhteellisesti suuremmat verotulot kuin mihin korkeammalla veroprosentilla päästäisiin;
8. panee merkille, että komission mukaan¹ lakisäätteiset yhteisötuloveroasteet EU:ssa ovat alentuneet 12 prosenttiyksiköllä eli 35 prosentista 23 prosenttiin vuosien 1995 ja 2014 välisenä aikana; korostaa, että tätä veroasteiden alenemista on seurannut veropohjan leventäminen tulonmenetysten korvaamiseksi ja että yhtiöverotuksesta samalla aikavälillä saatu suhteellisen vakaa tulo selittyy myös merkittäväällä yhtiöittämistrendillä eli sillä, että tietystä liiketoimintamuodoista, kuten (yksityisestä) elinkeinonharjoittamisesta, siirrytään yhtiömuotoiseen toimintaan, josta seuraa vastaava muutos henkilöverotuksen veropohjasta yhtiöveropohjaan;

---

¹ Taxation trends in the European Union, Eurostat statistical books, vuoden 2014 laitos.

9. huomauttaa, että useimmat jäsenvaltiot käyttävät suuria summia verokannustimiin, joilla pyritään luomaan pk-yrityksille kilpailuetua, mutta komission äskettäisen tutkimuksen¹ mukaan näitä pyrkimyksiä heikentää kansainvälinen verosuunnittelu, jota kolme neljästä jäsenvaltiosta harjoittaa; toteaa, että tämä aiheuttaa pk-yrityksille kilpailuhaittaa, vaikka niitä tuetaan kalliisti verovaroilla, ja tekee tyhjäksi kansallisten päätöksentekijöiden tarkoituksen;
10. korostaa lakisäätteisten ja tosiasiallisten veroasteiden välistä kasvavaa kuilua erityisesti globaalisti toimivien yritysten tapauksessa; katsoo tämän kertovan ainakin osittain erilaisista poikkeuksista ja vapautuksista yleisestä verojärjestelmästä, olivatpa ne sitten lainsäätäjän tarkoituksella myöntämiä tiettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi tai seurausta aggressiivisesta verosuunnittelusta eli siitä, että luodaan puhtaasti keinotekoisia järjestelyjä ainoastaan verotusta silmällä pitäen;
11. korostaa, että verojärjestelmien väliset maailmanlaajuiset eroavuudet edistävät merkittävällä tavalla veropohjan rapautumista ja verovilppiä, mutta pelkästään EU:n tasolla toteutettavat toimet eivät ratkaise näitä kysymyksiä;
12. panee merkille EU:n 28 verojärjestelmän moninaisuuden sekä veropohjan määrittelyn että veroasteen suuruuden osalta; toteaa, että erot ovat vielä suuremmat, jos otetaan huomioon EU:n jäsenvaltioihin kytkeytyvät erityiset oikeudenkäyttöalueet, joilla on omat verojärjestelmät (merentakaiset alueet ja Yhdistyneen kuningaskunnan kruunun alaisuuteen kuuluvat alueet); pitää valitettavana, että peruskäsitteistä, kuten lähdeverotus ja asumisperusteinen verotus, pysyvä toimipaikka ja verovelvolliset, taloudellinen sisältö ja väärinkäytösten vastaiset säännöt, korkojen ja rojaltien määrittelmä, aineettoman varallisuuden kohtelu sekä velan ja oman pääoman kohtelu, sekä varsinkin siitä, mitä voidaan tai ei voida vähentää veropohjasta, ei olla laatimassa unionin yhteisiä määritelmiä tai suuntaviivoja, joten jäsenvaltioiden verojärjestelmät pysyvät erilaisina; korostaa, että nämä määritelmät on yhdenmukaistettava;
13. korostaa, että kansalliset etuuskohteluun oikeuttavat verojärjestelmät ja eri verojärjestelmien yhteensopimattomuudet mahdollistavat veron välttelyn sisämarkkinoilla; toteaa, että näitä ei-toivottuja vaikutuksia pahentaa edelleen se, että jäsenvaltioilla ja kolmansilla mailla on koko joukko kahdenvälisiä verosopimuksia, joihin ei sisälly riittäviä väärinkäytösten vastaisia määräyksiä;
14. toteaa, että koordinoimattoman verokehityksen lisäksi EU:n suurena ongelmana on jäsenvaltioiden keskinäisen yhteistyön puute; korostaa tässä yhteydessä, että jäsenvaltiot eivät välttämättä ota huomioon omien verotuksellisten toimiensa vaikutusta toisiin jäsenvaltioihin, eivät verotoimia laatiessaan eivätkä vaihtaessaan keskenään tietoja näiden toimien täytäntöönpanosta, mikä johtaa veroasioissa toisten kustannuksella toimimiseen, mikä taas on vastoin koko Euroopan yhdentymisen perusajatusta; katsoo, että jäsenvaltioiden automaattinen, järjestelmällinen ja tehokas tietojenvaihto antaisi mahdollisuuden ottaa huomioon toisissa jäsenvaltioissa tiettyihin tulovirtoihin tai liiketoimiin sovellettava verokohtelu; korostaa, että edellä mainitut puutteet synnyttävät myös kestävämmän tilanteen, jossa monikansallisen yhtiön yhdessä jäsenvaltiossa tekemiä voittoja verotetaan EU:ssa usein hyvin kevyesti tai ei lainkaan;

---

¹ Euroopan komissio (2015), ”SME taxation in Europa – an empirical study of applied corporate income taxation for SMEs compared to large enterprises”

15. katsoo, että veropolitiikka ja kilpailupolitiikka olisi nähtävä saman kolikon eri puolina sisämarkkinoilla, ja kehottaa komissiota arvioimaan uudestaan saatavilla olevia kilpailupolitiikan välineitä ja valtiontukien resursseja ja tehostamaan niitä;
16. korostaa, että kansallisten verojärjestelmien lähentyminen on ollut EU:ssa hyvin vähäistä huolimatta siitä, että EU:n yhdentymisprosessi on syventynyt valtavasti viimeksi kuluneiden 30 vuoden aikana ja erityisesti sisämarkkinoiden ja talous- ja rahaliiton yhteydessä; pitää valitettavana, että kansallisten verojärjestelmien koordinoinnissa ei ole edistytty samalla tavalla kuin muiden alojen unionin tason koordinoinnissa ja varsinkin talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa, vaikka merkittävä osa politiikkayhdistelmää, jonka tavoitteena on varmistaa julkisen talouden tervehdyttäminen, koskee tulopuolta, puhumattakaan menopuolen toimien merkityksestä; katsoo, että tämä näkökohta olisi pitänyt mainita Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan, euroryhmän puheenjohtajan, EKP:n pääjohtajan ja Euroopan parlamentin puhemiehen kesäkuussa 2015 laatimassa kertomuksessa Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistelystä;
17. korostaa, että kansallisten veropolitiikkojen lähentämistä koskevan poliittisen tahdon puuttuminen saa jäsenvaltiot valitsemaan kahdenvälisen lähestymistavan, vaikka yhteinen lähestymistapa olisi tehokkaampi; palauttaa mieliin, että tehostettua yhteistyötä voidaan käyttää pyrittäessä verotuksen lähentämiseen; panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille, että jotkut jäsenvaltiot aikovat toteuttaa finanssitransaktioveron;

Aggressiivisen verosuunnittelun välineet ja niiden vaikutukset

18. korostaa, että eräiden monikansallisten yhtiöiden veron välttely saattaa johtaa tosiasiaissa lähes nollaveroasteisiin niiden EU:n oikeudenkäyttöalueilla tekemien voittojen osalta, missä korostuu se, että tällaiset monikansalliset yhtiöt hyötyvät toimintamaissaan julkisista hyödykkeistä ja palveluista mutta eivät maksa niistä omaa osuuttaan ja aiheuttavat näin osaltaan kansallisen veropohjan rapautumista ja lisäävät eriarvoisuutta; korostaa lisäksi, että ainoastaan rajatylittävää toimintaa harjoittavilla yrityksillä on mahdollisuus siirtää voittoja, mikä rankaisee niitä kilpailijoita, joilla on toimintaa vain yhdessä maassa;
19. panee erittäin huolestuneena merkille, että yritysten veron välttelyllä on välittömiä vaikutuksia kansallisiin talousarvioihin ja verorasituksen jakautumiseen eri veronmaksajaluokkien välillä sekä taloudellisten muuttujien välillä (liikkuvimpien muuttujien, kuten ulkomaisten suorien sijoitusten muodossa olevien pääomien, hyväksi); pitää valitettavana, että kilpailun vääristymisen ja epätasa-arvoisten toimintaedellytysten lisäksi tästä syntyy äärimmäisen huolestuttava tilanne, kun julkisen talouden ankarissa tervehdyttämistoimissa ja rakenneuudistustoimissa osa kaikkein maksukykyisimmistä veronmaksajista maksaa huomattavasti vähemmän kuin talous-, rahoitus- ja velkakriisistä eniten kärsivät veronmaksajat eli tavalliset kansalaiset ja sellaiset yritykset, jotka eivät käytä aggressiivista verosuunnittelua ja jotka usein ovat pk-yrityksiä eivätkä useinkaan pysty kilpailemaan monikansallisten yhtiöiden kanssa tämän suhteellisen verohaitan takia; korostaa, että tällainen tilanne saattaa synnyttää epäluottamusta demokratiaa kohtaan ja heikentää yleisesti verosäännösten noudattamista erityisesti sopeutusohjelmien piiriin kuuluvissa maissa; pitää valitettavana, että tietovuotajat, jotka yleisen edun nimissä toimittavat kansallisille viranomaisille tärkeää tietoa väärinkäytöksistä, tuomittavasta toiminnasta, petoksista tai laittomista toimista tai käytännöistä, saattavat joutua oikeuteen vastaamaan syytteisiin ja heille saatetaan määrätä henkilökohtaisia ja taloudellisia seuraamuksia; panee erittäin

huolestuneena merkille, että jopa laittomia käytäntöjä käsitteleville toimittajille on joskus aiheutunut tällaisia seurauksia;

20. panee merkille 51 maata käsittäneen IMF:n tutkimuksen¹, jonka mukaan voitonsiirroista verotusvaltaa käyttävien oikeudenkäyttöalueiden välillä aiheutuu keskimäärin noin viiden prosentin menetys yhteisötuloverosta saaduissa tuloissa ja muissa kuin OECD-maissa menetys on lähes 13 prosenttia; toteaa, että komission mukaan ekonometrinen näyttö osoittaa, että suorat ulkomaiset sijoitukset ovat entistä herkempiä yhtiöverotuksen suhteen; korostaa, että tutkimuksen mukaan EU:ssa menetetään veropetosten, verovilpin, harmaa talous mukaan luettuna, ja veron välttelyn yhteisvaikutuksen vuoksi joka vuosi arviolta biljoona euroa mahdollisia verotuloja² ja että arvioiden mukaan kansallisista talousarvioista jää vuosittain puuttumaan veron välttelyn vuoksi noin 50–70 miljardia euroa, mutta nämä eri puolella EU:ta menettävät tulot saattavat todellisuudessa olla jopa noin 160–190 miljardia euroa, jos myös erityiset verojärjestelyt, veronkannon tehottomuus sekä muu vastaava toiminta otetaan huomioon³; ottaa huomioon, että YK:n kauppaja kehityskomission laskelmien mukaan kehitysmaat menettävät vuosittain noin 100 miljardia dollaria monikansallisten yhtiöiden veron välttelyn seurauksena; korostaa, että näihin lukuihin on syytä suhtautua varauksella ja että todelliset kansalliset talousarviomenetykset saattavat olla paljon suurempia, kun otetaan huomioon avoimuuden puute sekä erilaiset kirjanpidolliset ja käsitteelliset kehykset eri puolilla maailmaa, sillä nämä seikat vaikeuttavat vertailukelpoisten ja merkityksellisten tietojen saantia ja heikentävät arvioiden luotettavuutta;
21. toteaa, että verosuunnittelustrategiat voivat perustua yritysten strukturointiin, niiden siviiliikkeiden rahoitusjärjestelyihin tai siirtohinnoitteluun, jotka ovat erillään todellisesta taloudellisesta toiminnasta, jolloin voidaan siirtää voittoja keinotekoisesti oikeudenkäyttöalueiden välillä tavoitteena pienentää yritysten maksamia veroja; panee erittäin huolestuneena merkille, että EU:ssa on yhä enemmän pöytälaatikkoyhtiöitä, mutta nämä ovat yhtiöitä, joilla on vain nimi ja joita käytetään ainoastaan verovilppitarkoituksessa; mainitsee esimerkkinä McDonald'sin, jonka verokäytännöt ovat ammattiliittojen koalition laatiman selvityksen mukaan maksaneet Euroopan maille yli miljardi euroa menetettyinä verotuloina vuosina 2009–2013⁴;
22. katsoo, että kansalliset etuuskohteluun oikeuttavat verojärjestelmät ja jäsenvaltioiden verojärjestelmien huono koordinointi tai olematon lähentyminen – huolimatta toimivista taloudellisista kytköksistä ja vuorovaikutuksesta sisämarkkinoilla – aiheuttavat yhteensopimattomuutta, joka mahdollistaa aggressiivisen verosuunnittelun, kaksinkertaiset vähennykset ja kaksinkertaisen verottamatta jättämisen esimerkiksi seuraavien käytäntöjen tai niiden yhdistelmien avulla: siirtohinnoittelun väärinkäyttö, vähennysten sijoittaminen korkean verotuksen maihin, lainoina otettujen varojen siirtäminen läpikulkyhtiöiden kautta, riskin siirto, hybridit rahoitustuotteet,

---

¹ IMF:n asiakirjat ”Spillovers in international corporate taxation”, 9. toukokuuta 2014, ja ”Base Erosion, Profit Shifting and Developing Countries”, 29. toukokuuta 2015.

² Laillistetun tilintarkastajan Richard Murphyn 10. helmikuuta 2012 päivätty raportti ”Closing the European Tax Gap”.

³ ”European added value of legislative report on bringing Transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union”, Benjamin Ferrett, Daniel Gravino ja Silvia Merler, Euroopan parlamentti.

⁴ ”Unhappy meal – €1 Billion in Tax Avoidance on the Menu at McDonald’s”, EPSU et al., helmikuu 2015.

yhteensopimattomuuksien hyödyntäminen, verokeinottelu, rojaltisopimukset, verosopimuskeinottelu ja omaisuuserien myynti alhaisen verotuksen maissa;

23. korostaa, että erityisvaliokunta pani viiteen jäsenvaltioon ja Sveitsiin tekemillään tiedonhankintamatkoilla merkille, että monet kansalliset verotoimenpiteet, joita monikansalliset yhtiöt usein käyttävät yhdistelminä, saattavat olla haitallisia käytäntöjä, ja erityisesti voidaan mainita seuraavat (luettelo ei ole kuitenkaan kattava):
- veropäätösten tai sovintosopimusten väärinkäyttö niin, että päätöksiä ja sopimuksia ei käytetä pelkästään voimassa olevan lainsäädännön selkeyttämiseksi vaan veroetuuskohtelun saamiseksi
  - pysyvän toimipaikan ja verotuksellisen kotipaikan erilaiset määritelmät
  - taloudellisen sisällön huomioiminen vain vähän tai ei lainkaan, mikä mahdollistaa sellaisten erillisyhtiöiden perustamisen, joilla on kevennetty verokohtelu (esimerkiksi pöytälaatikkoyhtiöt ja valeyhtiöt)
  - laskennallinen korkovähennys (NID-vähennys) (yritykset voivat vähentää veronalaisesta tulostaan fiktiivisen koron, joka on laskettu niiden oman pääoman perusteella)
  - ylivoittoja koskevat päätökset (joiden avulla yritys voi saada verohallinnolta kirjallisen vahvistuksen siitä, että sen veronalaisiin tuloihin ei sisällytetä voittoja, jotka eivät olisi toteutuneet yksittäisen yrityksen tapauksessa)
  - epäselvät tai koordinoimattomat siirtohinnoittelusäännöt
  - erilaiset etuuskohteluun oikeuttavat verojärjestelmät erityisesti aineettoman varallisuuden osalta (patentti-, tietämys- tai IPR-boksit)
  - korko-, osinko- ja rojaltimaksujen lähdeveropalautus tai -vapaus kahdenvälisen verosopimusten ja/tai kansallisen lainsäädännön nojalla
  - jäsenvaltioiden erilaiset oikeudelliset luonnehdinnat (sekamuotoiset yhteisöt tai hybridilainat, joissa korkomenot muuttuvat vapautetuiksi osingoiksi)
  - Sveitsin kantonien ulkomaisessa määräysvallassa oleviin yrityksiin soveltamat erityiset verojärjestelmät, joista eivät pääse nauttimaan kotimaisessa määräysvallassa olevat yritykset (ring-fencing -malliin perustuvat järjestelmät)
  - tehokkaiden yleisten tai erityisten väärinkäytösten vastaisten sääntöjen puuttuminen tai näiden sääntöjen heikko täytäntöönpano tai tulkinta sekä
  - rakenteet, joilla voidaan peittää varojen todellinen omistaja ja joihin ei voida soveltaa tietojenvaihtojärjestelmiä, esimerkiksi trustit ja nk. vapaasatamat;
24. toteaa, että komission mukaan¹ 72 prosenttia voitonsiirroista EU:ssa tapahtuu siirtohinnoittelun ja teollis- ja tekijänoikeuksien sijaintipaikan valinnan avulla;

---

¹ Komission yksiköiden 17. kesäkuuta 2015 julkaisema valmisteluasiakirja ”Corporate Income Taxation in the European Union” (SWD(2015)0121).

25. korostaa, että useat jäsenvaltiot ovat viime vuosina luoneet erityisiä yhtiöverovähennysjärjestelmiä houkutellakseen yritysten irtainta aineetonta varallisuutta, kuten teollis- ja tekijänoikeuksista saatavia tuloja; panee merkille erilaiset verokantojen alennukset ja myönnytykset sekä ehdotettujen järjestelmien erilaiset soveltamisalat (innovaatioboksit, IPR-boksit, patenttiboksit jne.); korostaa, että joissakin jäsenvaltioissa veronmaksajien ei veroetuja saadaksesen tarvitse tuottaa henkistä omaisuutta itse ja/tai ko. maassa vaan se on ainoastaan hankittava sellaisen yrityksen kautta, jonka kotipaikka on kyseisellä oikeudenkäyttöalueella; korostaa tämän vuoksi, että T&K-toiminnalle mahdollisesti myönnettävät veroedut on kytkettävä todellisiin menoihin kyseisellä oikeudenkäyttöalueella;
26. korostaa, että tutkimus- ja kehittämiskustannukset voidaan jo nyt kattaa verotuksen keinoin kansallisissa verojärjestelmissä myös ilman patenttibokseja, joten patenttiboksit edistävät omalta osaltaan veron välttelyä tavalla, joka toimii järjestelmää vastaan;
27. pitää tällaisia järjestelmiä esimerkkinä valtioiden välisestä haitallisesta verokilpailusta, koska huolimatta siitä, että niiden yhteys ja vaikutukset reaalityöelämään ovat useimmissa tapauksissa olemattomat, ne vähentävät muiden maiden, myös EU:n jäsenvaltioiden, verotuloja; panee merkille komission T&K-toiminnan verokannustimien tarkistamisen¹ yhteydessä esittämän toteamuksen, että patenttiboksit todennäköisemmin siirtävät yhtiöiden tuloja muualle kuin edistävät innovointia;
28. korostaa, että taloudellisessa ympäristössä, jolle on tunnusomaista aineeton varallisuus, siirtohinnoittelua vaikeuttaa usein vertailukelpoisten liiketoimien ja kriteerien puute, mikä tekee markkinaehtoperiaatteen moitteettomasta soveltamisesta haastavaa, sillä tämän periaatteen mukaan samaan yritysryhmään kuuluvien yksiköiden liiketoimet olisi hinnoiteltava samalla tavalla kuin toisistaan riippumattomien yksiköiden liiketoimet;
29. toteaa, että siirtohinnoittelun nykyohjeet jättävät monikansallisille yhtiöille merkittävän harkintavaran arviointimenetelmien valinnassa ja täytäntöönpanossa; korostaa, että monikansalliset yhtiöt käyttävät edellä mainittujen ohjeiden hengen vastaisesti hyväkseen toimivien yhteisten siirtohinnoittelustandardien puutetta ja erilaisia poikkeuksia ja vaihtoehtoja määrittääkseen verotettavat tulonsa oikeudenkäyttöalueen mukaisesti ja vähentääkseen kokonaisverovelvoitteitaan esimerkiksi käyttämällä väärin kustannusvoittolisämenetelmää, määrittämällä voittomarginaalinsa mielivaltaisesti tai jättämällä tietyt menot pois laskelmistaan; korostaa, että paras tapa puuttua siirtohinnoittelua koskevaan kysymykseen EU:n tasolla on se, että vahvistetaan yhteinen yhdistetty veropohja, jolloin näiden hintojen aiheuttama ongelma ratkeaa itsestään;
30. korostaa, että verohallinnot eivät kykene tarkkailemaan kunnolla monikansallisten yhtiöiden tai niiden edustajien toimittamia siirtohinnoittelutietoja, sillä veroviranomaisilla ei ole aina riittävästi valmiuksia eikä henkilöstöä tutkia tarkkaan ja kriittisesti näitä analyysijä ja niiden tuloksia tai vaikutuksia;
31. pitää valitettavana, että talouden olosuhteissa, joissa 60 prosenttia maailmankaupasta on yritysryhmien sisäistä², ohjeet tämän puhtaasti taloudellisen käsitteen soveltamiseksi

---

¹ T&K-toiminnan verokannustimia koskeva tutkimus ”A study on R&D Tax incentives”, verotusta koskeva asiakirja nro 52-2014, Euroopan komissio.

² Transfer pricing: Keeping it at arm’s length, OECD Observer 230, tammikuu 2002 (korjattu 2008).

ovat kansallisesti epäyhtenäiset ja johtavat sen vuoksi jäsenvaltioiden väliin ristiriitoihin ja oikeudellisiin kiistoihin;

32. korostaa lisäksi, että vaikka merkittävässä osassa EU:ssa käytävistä oikeudellisista kiistoista on kyse samojen siirtohinnoitteluperiaatteiden erilaisista tulkinnoista, unionin tasolla ei ole käytettävissä toimivaa riitojenratkaisumekanismia; toteaa, että riitojen ratkaisu siirtohinnoittelusta tehtyyn EU:n välimiessopimukseen perustuvalla menettelyllä saattaa kestää jopa kahdeksan vuotta, mikä on omiaan aiheuttamaan yrityksille ja verohallinnoille oikeudellista epävarmuutta;
33. korostaa suurten tilintarkastusyhteisöjen (myös ”neljän suuren”) keskeistä roolia jäsenvaltioiden säännösten yhteensopimattomuutta hyväksi käyttävien veropäätösten ja veronkiertojärjestelyjen suunnittelijoina ja markkinoijina; korostaa, että kyseiset yhteisöt, jotka näyttävät saavan huomattavan osan tuloistaan veroalan palveluista, hallitsevan useimpien jäsenvaltioiden tilintarkastusmarkkinoita ja vallanneen maailman veroneuvontapalvelut, muodostavat ahtaan oligopolin; katsoo, että tällainen tilanne ei voi jatkua häittäamatta sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ”neljän suuren” toiminta-alalla; kiinnittää huomiota eturistiriitaan siinä, että samat yritykset tarjoavat toisaalta veroneuvontaa ja konsultointia verohallinnoille ja toisaalta verosuunnittelupalveluja monikansallisille yhtiöille, jotka käyttävät hyväkseen kansallisten verolakien heikkouksia; katsoo, että tässä yhteydessä on edistettävä hyviä toimintatapoja ja että olemassa olevia käytännesääntöjä olisi parannettava; epäilee kuitenkin yritysten käytännesääntöjen ja yritysten yhteiskuntavastuuta koskevien toimintaperiaatteiden toimivuutta tämän ongelman ratkaisemisessa; korostaa, että veropäätöksistä on tullut niin EU:ssa kuin maailmanlaajuisesti yleinen liiketoimintakäytäntö, jolla pyritään saamaan aikaan oikeusvarmuus tai edullisia verosopimuksia ja jota sovelletaan myös silloin, kun säännöksissä ei ole tulkinnan varaa; on huolissaan veroneuvonta-alan arvioista, joiden mukaan 50 prosentin todennäköisyys, että verosuunnittelujärjestelmä on laillinen, riittää siihen, että sitä suositellaan asiakkaille¹;
34. kehottaa veroviranomaisia parantamaan ja monipuolistamaan taitotiedon lähteitään ja parantamaan merkittävästi vaikutustenarviointiprosessia, jotta voidaan vähentää vaaraa, että uusista verotoimenpiteistä aiheutuu odottamattomia seurauksia; muistuttaa jäsenvaltioita siitä, että verojärjestelmien välisten erojen lisäksi myös kansallisten verojärjestelmien liiallisella monimutkaisuudella ja kehnolla vakaudella sekä liian tiuhaan tehtävillä muutoksilla on oma merkittävä osuutensa verotuksen vajauksen ja verojärjestelmien epäoikeudenmukaisuuden syntymisessä sekä veropolitiikan huonossa uskottavuudessa; korostaa tässä yhteydessä, että verotuksen pirstaloituminen muodostaa esteen Euroopan pääomamarkkinaunionin perustamiselle;

EU:n, kansainvälisten ja kansallisten toimien nykytila ja arviointi

35. toteaa, että talouskriisin ja lisäksi LuxLeaks-skandaalin jälkeen monikansallisten yhtiöiden harjoittama aggressiivinen verosuunnittelu on ollut jäsenvaltioiden, EU:n, OECD:n ja G20-maiden asialistojen kärjessä, mutta pitää valitettavana, että asiassa ei ole tähän mennessä tapahtunut minkäänlaista käytännön edistymistä, jos ei oteta lukuun G20-maiden sponsoroimaa juuri valmiiksi saatua OECD:n BEPS-hanketta, jonka toteuttamista maat eivät vielä ole aloittaneet;

---

¹ Suullinen lausunto Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin alahuoneen julkisen talouden tilinpitovaliokunnassa, 31. tammikuuta 2013.

36. panee merkille, että monet jäsenvaltiot ovat ottaneet tai aikovat ottaa käyttöön myös lainsäädäntötasolla toimenpiteitä veron välttelyn estämiseksi, varsinkin toimenpiteitä korkojen vähennyskelpoisuuden rajoittamiseksi, väärinkäytösten vastaisten sääntöjen soveltamiseksi, pysyvän toimipaikan käsitteen määritelmän täsmentämiseksi (mukaan lukien taloudellista sisältöä koskevien testien laatiminen yritysten veronalaisen läsnäolon määrittämiseksi tehokkaammin), väärinkäyttöä harjoittavien yritysten sulkemiseksi pois julkisista tarjouskilpailuista tai sellaisten verosuunnittelujärjestelmien julkistamiseksi, joita voidaan käyttää verojärjestelmien uskottavuuden palauttamiseen ja erityisjärjestelyjen luomisen ja korjaavien toimien välisen ajan lyhentämiseen;
37. panee huolestuneena merkille, että yhteistyöhön perustuvan lähestymistavan puuttuessa jäsenvaltioiden yksipuoliset toimenpiteet veropohjan rapautumisen estämiseksi saattavat lisätä monimutkaisuutta ja luoda uusia yhteensopimattomuuksia ja sitä kautta uusia mahdollisuuksia kiertää veroja sisämarkkinoilla; korostaa, että vaikutukset voivat olla samat, jos jäsenvaltiot soveltavat kansainvälisiä tai unionin ohjeita toisistaan poikkeavalla tavalla;
38. pitää myönteisinä komission viimeksi kuluneiden 20 vuoden aikana esittämiä aloitteita ja säädösehdotuksia, mukaan lukien tuoreimmat ehdotukset jäsenvaltioiden yhtiöverojärjestelmien koordinoimiseksi paremmin, sillä niiden tarkoituksena on vahvistaa sisämarkkinoita, puuttua kaksinkertaiseen verotukseen tai kaksinkertaiseen verottamatta jättämiseen ja säilyttää jäsenvaltioiden oikeus tehokkaaseen verottamiseen; pitää kuitenkin valitettavana, että neuvosto on tähän mennessä hyväksynyt vain pienen osan näistä ehdotuksista, koska neuvostossa sovelletaan yksimielisyysääntöä, ja että eräät jäsenvaltiot katsovat yhä, että niillä on enemmän voitettavanaan yksinään koordinoimattomien verojärjestelmien porsaanrei'istä kuin kollektiivisesti koordinoidusta verojärjestelmästä;
39. pitää myönteisenä uusien veropolitiikan toimenpiteiden julkistamista ja pyytää komissiota pyrkimään varmistamaan oikeudenmukaisen verojärjestelmän, joka perustuu periaatteeseen, että verot maksetaan siihen jäsenvaltioon, josta voitot ovat peräisin, jolloin vältetään sisämarkkinoiden vääristyminen ja vilpillinen kilpailu;
40. korostaa, että jäsenvaltioiden vuonna 1998 asettama yritysverotuksen käytännesääntötyöryhmä onnistui 1990-luvun lopulla ja 2000-luvun alussa eliminoimaan siihen aikaan kaikkein haitallisimmat yksittäiset verokäytännöt kaksitahoisella ei-sitovalla menettelytavalla, jossa luovuttiin haitallista verokilpailua edustavista verotoimenpiteistä ja pidättyttiin ottamasta jatkossa käyttöön tällaisia toimenpiteitä (standstill-periaate eli pidättyminen uusista toimenpiteistä);
41. pitää valitettavana, että työryhmän toiminta näyttää laantuneen; panee merkille, että osa niistä yli sadasta toimenpiteestä, joita on työryhmän toiminnan ansiosta tarkistettu, on korvattu jäsenvaltioissa toimenpiteillä, joilla on entisenkaltaisia haitallisia vaikutuksia; toteaa, että veroviranomaiset ovat vastanneet työryhmän suosituksiin luomalla uusia rakenteita, joilla on samankaltaisia haitallisia vaikutuksia kuin työryhmän työn tuloksena peruutetuilla toimenpiteillä; pitää valitettavana, että aiemmat yritykset, joilla on pyritty vahvistamaan työryhmän hallintoa ja toimenkuvaa sekä mukauttamaan ja laajentamaan käytännesäännöissä vahvistettuja työskentelymenetelmiä ja kriteerejä nykyisessä taloustilanteessa haitallisten uusien verokäytäntöjen torjumiseksi, eivät ole tuottaneet tulosta; kannattaa komission tuoreimpia ehdotuksia, jotka on esitetty sen 17. kesäkuuta 2015 julkaisemassa toimintasuunnitelmassa oikeudenmukaisesta ja tehokkaasta yhtiöverotuksesta EU:ssa;

42. pitää valitettavana, että huolimatta vuodesta 1997 saakka julistetuista kunnianhimoisista tavoitteista jäsenvaltioiden välinen verokilpailu on jatkunut, ja toteaa, että verokilpailu ei johdu niinkään verokantojen eroista vaan pikemminkin eroista kansallisissa säännöissä, joiden mukaan määräytyy se, mikä katsotaan verotettavaksi tuloksi, ja toteaa, että tämä on useiden vuosikymmenten ajan näkynyt siinä, että jäsenvaltioiden nimelliset ja tosiasiallisesti soveltamat yhtiöverokannat eivät vastaa toisiaan;
43. pitää niin ikään valitettavana, että työryhmän alkuperäinen rooli ja hallintojärjestelyt jättivät liikaa tilaa poliittisille neuvotteluille ja kompromisseille pyrittäessä laajaan yhteisymmärrykseen (käytännössä lähes yksimielisyyden vaatimus ja mahdollisuus esittää eriäviä mielipiteitä alaviitteissä) haitallisten käytäntöjen arvioinnista, mikä on heikentänyt työryhmän luotettavuutta ja onnistumista ja välillä johtanut siihen, että on jätetty tahallaan julkaisematta raporteja ja laiminlyöty niiden jatkotoimet, kuten kävi hallinnollisista käytännöistä vuonna 1999 julkaistun Simmons & Simmonsin raportin kohdalla; pitää valitettavana, että toimenpiteiden peruuttamisessa oli poliittisia viipeitä ja että joissakin tapauksissa mukaan otettiin määrääjän jälkeen uusia edunsaajia, mikä liittyy myös työryhmän erittäin heikkoon vastuullisuuteen ja huonoihin seurantamekanismeihin;
44. korostaa, että käytännesääntöjen tapauskohtaisessa lähestymistavassa, jonka seurauksena jäsenvaltiot kilpailevat nyt yleisemmällä toimenpiteillä, ei puututa EU:n epäyhtenäisten yhtiöveropuitteiden systemiseen heikkouteen, joka kaipaava perusteellisempaa korjausta;
45. panee merkille myös veroalan hyvän hallintotavan foorumin perustamisella saavutetut tulokset, sillä foorumi tuo yhteen eri sidosryhmiä, jotka pyrkivät pääsemään kansalliseen ja kansainväliseen yhteisymmärrykseen veron välttelyyn liittyvistä kysymyksistä, sekä mainitsee yhteisen siirtohinnoittelufoorumin, joka antaa ohjeita siirtohinnoitteluun liittyvistä teknisistä seikoista; korostaa, että tähän mennessä nämä elimet ovat saaneet aikaan vain muutamia korjauksia yhtiöveropuitteisiin; pitää valitettavana, että siirtohinnoittelufoorumin antamat ohjeet eivät tähän mennessä ole riittäneet torjumaan veron välttelyä; pitää valitettavana, että yhteinen siirtohinnoittelufoorumi on yhä epätasapainoinen, vaikka sen jäsenyyksiä tarkistettiin äskettäin; vastustaa lisäksi sitä, että veroasiantuntijat osallistuvat siirtohinnoitteluohjeita koskevaan työhön ja samaan aikaan antavat asiakkailleen neuvontaa siirtohinnoitteluun perustuvista aggressiivisen verosuunnittelun strategioista, ja toteaa, että veroasiantuntijat ovat näin ollen eturistiriitatilanteessa;
46. korostaa, että unionin säädöksillä (emo-tytäryhtiödirektiivi, korko- ja rojaltidirektiivi, sulautumadirektiivi ja hallinnollisesta yhteistyöstä annettu direktiivi), jotka kattavat eräitä yhtiöverotukseen liittyviä näkökohtia, on kyetty torjumaan joitakin jäsenvaltioiden ja useammassa eri maassa toimivien yritysten kohtaamia ongelmia; korostaa, että näillä alun perin kaksinkertaisen verotuksen estämiseen tähtäävillä toimenpiteillä on joitakin ei-toivottuja vaikutuksia veron välttelyn estämiseen ja ne johtavat joskus kaksinkertaiseen verottamatta jättämiseen; pitää myönteisenä neuvoston emo-tytäryhtiödirektiiviin hiljattain hyväksymiä muutoksia, joiden tarkoituksena on ottaa käyttöön yleinen väärinkäytösten vastainen sääntö ja torjua hybridilainoja koskevia yhteensopimattomuuksia ja jotka tulevat voimaan vuoden 2015 lopulla; toivoo, että näin voidaan eliminoida mahdollisuuksia vältellä veroja EU:ssa;
47. palauttaa mieleen hallinnollisesta yhteistyöstä annetun direktiivin 2011/16/EU säännökset, joilla pyritään varmistamaan kaikkien olennaisten rahoitustietojen vaihto;

katsoo, että verotietojen automaattinen, välitön ja kattava vaihto sekä tehokas käsittely voisivat hillitä tehokkaasti verovilppiä ja haitallisten verokäytäntöjen käyttöönottoa ja antaa jäsenvaltioille ja komissiolle tärkeää tietoa tällaisiin käytäntöihin reagoimiseksi;

48. pitää valitettavana, että verotoimenpiteitä koskevan tietojenvaihdon nykyinen lainsäädäntö- ja seurantakehys ei ole tehokas, sillä on näyttöä siitä, että nykyisiä vaatimuksia oma-aloitteisesta tai pyynnöstä tapahtuvasta tietojenvaihdosta ei noudateta; pitää valitettavana, ettei käytännössä mikään jäsenvaltio vaihda tietoja, joilla voisi olla vaikutuksia EU:n kumppanimaihin; pitää valitettavana komission ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisen koordinoinnin puutetta;
49. pitää valitettavana, että jäsenvaltiot tuskin koskaan vaihtavat verotietoja spontaanisti; suhtautuu myönteisesti siihen, että automaattinen tietojenvaihto ei enää perustu vastavuoroisuuteen; pitää rakenteellisesti ongelmallisena järjestelmää, jossa on harkintavalta päättää, mitä ilmoitetaan ja mitä ei, sekä tähän liittyviä heikkoja valvontajärjestelmiä, jotka vaikeuttavat tietojenvaihdon laiminlyönnin tunnistamista;
50. pitää myönteisenä, että komissio on sitoutunut edistämään automaattista verotietojen vaihtoa tulevana eurooppalaisena ja kansainvälisenä avoimuusnormina; kehottaa komissiota ensin täyttämään tehtävänsä perussopimusten noudattamisen valvojana ja toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että unionin nykyisiä säädöksiä ja perussopimukseen kirjattua jäsenvaltioiden lojaalin yhteistyön periaatetta noudatetaan täysimääräisesti; panee tyytyväisenä merkille finanssitilitietojen automaattista vaihtoa käsittelevän asiantuntijaryhmän ehdotuksen tarkastella kaikkia mahdollisuuksia tukea tietoja automaattisesti vaihtavia kehitysmaita myöntämällä muita kuin vastavuoroisuuteen perustuvia vaihtosopimuksia;
51. toteaa, että valtioneuvoston päätökset ja valtioneuvoston päätökset koskevat seuraamukset ovat käyttökelpoinen väline käsitellä kaikkein haitallisimpia ja kilpailua vääristäviä verokäytäntöjä ja että niillä on merkittävä pelotevaikutus;
52. pitää myönteisinä komission maaliskuussa 2015 julkaisemaa verotuksen avoimuutta koskevaa pakettia, joka koskee jäsenvaltioiden välistä automaattista tietojenvaihtoa niiden veropäätöksistä, sekä kesäkuussa 2015 julkaistua toimintasuunnitelmaa unionin oikeudenmukaiseksi ja tehokkaaksi yhtiöverojärjestelmäksi; korostaa kuitenkin, että nämä kaksi asiakirjaa ovat vasta ensimmäisiä askeleita oikeaan suuntaan ja että tarvitaan pikaisesti säädöksistä ja hallinnollisesta koordinoinnista koostuva kattava kehys, joka hyödyttäisi myös pk-yrityksiä ja niitä monikansallisia yhtiöitä, jotka auttavat luomaan todellista talouskasvua ja maksavat oman osuutensa veroista sisämarkkinoilla;
53. panee tyytyväisenä merkille OECD:n BEPS-toimintasuunnitelmasta äskettäin aikaansaadun sopimuksen, jossa G7- ja G20-huippukokousten kehotuksesta pyritään puuttumaan yksittäisiin kansainväliseen yhtiöverojärjestelmään vaikuttaviin tekijöihin ja esitetään globaaleja ja järjestelmällisiä toimia ongelmien korjaamiseksi; pitää valitettavana viipeitä ja vallitsevia puutteita kehitysmaiden ottamisessa mukaan OECD:n BEPS-prosessiin ja katsoo, että kehitysmaiden olisi osallistuttava tähän oikeudenmukaisesti; pitää niin ikään valitettavana, että BEPS-toimintasuunnitelma ei joiltakin osin mene pidemmälle esimerkiksi haitallisten verojärjestelmien, digitaalitalouden ja avoimuuden kaltaisilla aloilla;

54. toteaa, että BEPS-toimintasuunnitelma on kansainvälisen verojärjestelmän painopisteiden järjestelmällisen tarkastelun seurauksena jaoteltu 15 toimenpiteeksi, joista seitsemää suositti marraskuussa 2014 G20-ryhmä ja jotka muut on tarkoitus lyödä lukkoon lokakuussa 2015; korostaa, että näillä toimilla pyritään alati kehittyvässä liiketoimintaympäristössä puuttumaan avoimuuskysymyksiin esimerkiksi antamalla ohjeita maakohtaisesta raportoinnista, tiettyjen veronkiertojärjestelyjen sisällön puutteeseen ja kansainvälisten sääntöjen suurempaan yhtenäisyyteen;
55. varoittaa kuitenkin tekemästä kompromisseja, jotka saattavat vesittää alkuperäiset tavoitteet tai johtaa eriäviin kansallisiin tulkintoihin; korostaa lisäksi, että tähän mennessä ei ole juurikaan seurattu kunnolla OECD:n ohjeiden täytäntöönpanoa niitä kannattaneissa maissa ja että parhaatkaan ratkaisut eivät voi olla tehokkaita, ellei niitä seurata ja panna asianmukaisesti täytäntöön;
56. korostaa EU:n ja OECD:n toimien täydentävää luonnetta; katsoo, että EU:n on yhdentymisasteensa huomioon ottaen mentävä BEPS-ehdotuksia pidemmälle sääntöjen koordinoinnissa ja lähentämisessä, jolla on tarkoitus estää kaikenlainen haitallinen verokilpailu sisämarkkinoilla; on vakuuttunut siitä, että kun EU varmistaa kilpailukykyä moitteettomuuden, se voi ottaa käyttöön entistä tehokkaampia keinoja, joilla varmistetaan reilu verokilpailu ja jäsenvaltioiden oikeus verottaa tehokkaasti alueillaan syntyviä voittoja;

Komission valtiontukitutkinta: yleisesitys ja tulokset

57. korostaa, että sisämarkkinoilla uudet tulokkaat ja yritykset, myös pk-yritykset, jotka eivät käytä aggressiivisia verokäytäntöjä, ovat huonommassa asemassa kuin monikansalliset yhtiöt, jotka voivat siirtää voittoja tai harjoittaa aggressiivisen verosuunnittelun muita muotoja sellaisten eri päätösten ja välineiden avulla, jotka ovat vain niiden käytettävissä joko niiden koon takia tai sen ansiosta, että monikansalliset yhtiöt pystyvät järjestämään liiketoimintansa kansainvälisesti; panee huolestuneena merkille, että näin saavutettu kevyempi verotus, kaikkien muiden asioiden pysyessä muuttumattomana, antaa monikansallisille yhtiöille suuremmat voitot verojen jälkeen ja luo niille näin paremmat toimintaedellytykset sisämarkkinoilla kuin niiden kilpailijoille, jotka eivät voi käyttää aggressiivista verosuunnittelua ja joilla säilyy yhteys voittojen syntymisen ja verotuspaikan välillä; huomauttaa, että tämä tasapuolisten toimintaedellytysten vääristyminen monikansallisten yhtiöiden hyväksi on sisämarkkinoiden peruseriaatteen vastaista;
58. korostaa, että OECD:n mukaan¹ jotkut monikansalliset yhtiöt käyttävät strategioita, joiden ansiosta ne maksavat alimmillaan vain viiden prosentin yhtiöveroa, kun taas pienemmät yritykset maksavat jopa 30 prosenttia, ja on syvästi huolissaan siitä, että joidenkin tutkimusten mukaan² rajatylittävää toimintaa harjoittavat yritykset maksavat keskimäärin jopa 30 prosenttia vähemmän veroja kuin vain yhdessä maassa toimivat yritykset; ei voi hyväksyä kyseisten strategioiden seurausta, että joidenkin

---

¹ OECD:n lehdistötiedote ”OECD urges stronger international co-operation on corporate tax”, 12.2.2013.

² ”SME taxation in Europe – An empirical study of applied corporate income taxation for SMEs compared to large enterprises”, Euroopan komissio, toukokuu 2015, sekä P. Egger, W. Eggert ja H. Winner (2010): ”Saving taxes through foreign plant ownership”, Journal of International Economics 81, s. 99–108.

monikansallisten yhtiöiden maksama verokanta on tosiasiaa hyvin alhainen, kun taas joidenkin pk-yritysten on maksettava täysi vero-osuus;

59. korostaa, että tämä vääristymä talouden toimijoiden päätöksissä, jotka on tehty verojen jälkeen odotettavissa olevien voittojen perusteella, vaikeuttaa resurssien optimaalista kohdentamista EU:ssa ja on omiaan vähentämään kilpailua ja haittaa näin kasvua ja työllisyyttä;
60. korostaa, että jotkut haitallisista verokäytännöistä saattavat kuulua verotukseen liittyvien valtiontukisääntöjen piiriin erityisesti siinä mielessä, että niillä voidaan antaa selektiivistä etua ja ne aiheuttavat sisämarkkinakilpailun vääristymiä; toteaa, että valtiontuki- ja käytännesääntötyöryhmäprosessit ovat aiemmin ja erityisesti vuonna 1999 ja vuosina 2000–2005 tukeneet toisiaan; korostaa, että EU:n kilpailusääntöjen täytäntöönpanon valvonta on lisännyt oikeudellista painetta ja täydentänyt työryhmän ei-sitovaa päätöksentekoa ja kompensoinut osittain sitä, että unionin tasolla ei ole muita tehokkaita keinoja korjata veronkierto-ongelmaa;
61. arvostaa viimeksi kuluneiden 20 vuoden aikana tapahtunutta kehitystä verotukseen liittyviä valtiontukia koskevassa komission analyttisessä kehityksessä, jonka ansiosta on voitu selkiyttää verotoimenpiteillä syntyneiden valtiontukien määritelmää ja analysointia ja puuttua järjestelmällisemmin tällaisiin toimenpiteisiin; panee merkille erityisesti komission vuonna 1998 antamat suuntaviivat valtiontukisääntöjen soveltamisesta välittömään yhtiöverotukseen kuuluviin toimenpiteisiin, vuoden 2004 kertomuksen asiasta sekä vuosien 2000–2010 tärkeän oikeuskäytäntö; pitää myönteisenä, että komission ajamassa valtiontukien uudistamisprosessissa käynnistettiin vuonna 2014 julkinen kuuleminen suuntaviivaluonnoksesta, jonka tarkoituksena on selventää SEUT-sopimuksen 107 artiklassa tarkoitettua valtiontuen käsitettä ja johon sisältyy aineksia verotukseen liittyvästä valtiontuesta ja erityisesti veropäätöksistä;
62. toteaa, että valtiontukilainsäädännön soveltamista jäsenvaltioiden verotoimenpiteisiin koskeva Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö on viime vuosikymmeninä vakiintunut, viimeksi Gibraltarissa koskeneessa asiassa vuonna 2011¹;
63. toteaa, että Euroopan unionin tuomioistuin on korostanut ”sisältö ennen muotoa”-periaatetta, jolloin toimenpidettä arvioidaan sen taloudellisen vaikutuksen perusteella;
64. toteaa tämän vuoksi, että Euroopan unionin tuomioistuin on johtanut valtiontukikiellosta pitkälle meneviä vaatimuksia, joita sovelletaan jäsenvaltioiden lainsäädännölliseen vastuuseen verotusasioissa;
65. toteaa, että käsite ”kansallisen järjestelmän luonne ja yleinen rakenne” on keskeinen arvioitaessa sitä, ovatko välittömät tai välilliset verotoimenpiteet selektiivisiä vai eivät ja näin ollen sisämarkkinoille soveltuvia tai sopimattomia, ja että kaikkia valtiontukia olisi arvioitava suhteessa aiempaan tasapainotilaan; korostaa, että koska EU:n kriteeri mahdollisia vääristymiä arvioitaessa on kansallinen referenssijärjestelmä², nykyiset kilpailusäännöt eivät voi kattaa kaikkia kilpailun vääristymiä ja haitallisia

---

¹ Yhdistetyt asiat C-106/09 P ja C-107/09 P, Euroopan komissio vastaan Government of Gibraltar ja Yhdistynyt kuningaskunta, tuomio 15.11.2011.

² Jos jäsenvaltioiden vahvistamat toimet koskevat koko verojärjestelmää, ne ovat yleisen finanssipolitiikan mukautuksia, eivät valtiontukia.

verokäytäntöjä; katsoo siksi, että pelkästään näiden sääntöjen täysimääräisellä täytäntöönpanolla ei voida ratkaista yhtiöveron välttelyä EU:ssa;

66. toteaa, että komission parlamentin erityisvaliokunnalle toimittamien tietojen mukaan¹ komissio on vuodesta 1991 tutkinut virallisesti vain 65 verotukseen liittyviä valtioneukia koskevaa tapausta, joista seitsemän oli veropäätöksiä ja joista vain kymmenen oli perustunut jäsenvaltioiden virallisiin ilmoituksiin;
67. korostaa, että vuosina 2005–2010 komissio käsitteli vain pienen määrän verotukseen liittyviä valtioneukia koskevia tapauksia ja että uusimpia valtioneukimenettelyjä ovat
- kesäkuussa 2013 käynnistetty tutkinta, joka koskee seitsemässä jäsenvaltiossa harjoitettua veropäätöstoimintaa ja joka ulotettiin joulukuussa 2014 koskemaan kaikkia jäsenvaltioita,
  - lokakuussa 2013 käynnistetty tutkinta, joka koskee sitä, suosiiko Gibraltarin yhtiöverojärjestelmä tiettyjä yhtiöitä ja joka lokakuussa 2014 laajennettiin koskemaan veropäätöksiä Gibraltarissa,
  - samanaikaisesti käynnistetty erillinen tutkinta, joka koskee teollis- ja tekijänoikeuksien verotusjärjestelmiä (patenttiboksit),
  - kesäkuussa 2014 käynnistetty virallinen tutkinta kolmessa tapauksessa, jotka ovat Apple Irlannissa, Fiat Finance and Trade Luxemburgissa ja Starbucks Alankomaissa ja jotka saatiin päätökseen lokakuussa 2015, ja lokakuussa 2014 käynnistetty tutkinta, joka koskee Amazonia Luxemburgissa,
  - helmikuussa 2015 käynnistetty virallinen tutkinta, jotka koskee Belgian verojärjestelmää (ylivoittoihin sovellettava veropäätösjärjestelmä);
68. korostaa, että komissiossa meneillään olevat ja päätökseen saadetut tutkintatapaukset ja LuxLeaksin paljastamat tapaukset osoittavat, että eräät jäsenvaltiot eivät ole täyttäneet lakisääteistä velvollisuuttaan² ilmoittaa kaikista mahdollisista valtioneukitapauksista komissiolle;
69. korostaa, että nämä tutkinnat ovat valaisseet vain pientä osaa tyyppillisistä käytännöistä, jotka vaikuttavat verotettavan tulon kirjaamiseen siirtohinnoittelun avulla eräiden monikansallisten yhtiöiden tytäryhtiöille; pelkää, että komission asiasta vastaavien yksiköiden nykyiset resurssit saattavat haitata komission kykyä käsitellä merkittävästi suurempia tapausmääriä ja tehdä järjestelmällisiä tarkastuksia sen selvittämiseksi, onko yhtiöverotuksen alalla muitakin kuin siirtohinnoitteluun perustuvia käytäntöjä, jotka ovat valtioneukilainsäädännön vastaisia;
70. tukee voimakkaasti komission tapaa toimia ja käyttää tarvittava aika meneillään olevien tapausten käsittelemiseksi perinpohjaisesti ja mahdollisimman huolellisesti; uskoo, että tutkinnan tulos auttaa saamaan aikaan täsmällisemmät ja tehokkaammat ohjeet verotukseen liittyvistä valtioneuista ja siirtohinnoittelusta ja velvoittamaan jäsenvaltiot muuttamaan käytäntöjään vastaavasti; kehottaa komissiota kuitenkin saattamaan nämä

---

¹ Komission jäsenen Vestagerin 29. huhtikuuta 2015 päivätty muistio TAXE-erityisvaliokunnalle.

² SEUT-sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22. maaliskuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 659/1999 säädetyt velvoitteet toimia yhteistyössä ja antaa kaikki tarvittavat asiakirjat.

meneillään olevat verotukseen liittyvät valtiontukea koskevat tutkinnot päätökseen niin nopeasti kuin niiden laatua ja uskottavuutta heikentämättä on mahdollista ja odottaa mielenkiinnolla tutkintojen tuloksia; pyytää komissiota raportoimaan Euroopan parlamentille säännöllisesti näistä tutkinnoista; kehottaa komissiota perimään takaisin jokaisen puuttuvan euron, jos meneillään olevissa tutkinnoissa paljastuu laittomia valtiontukia;

71. korostaa, että jos meneillään olevissa tutkintatapauksissa havaitaan loukatun EU-sääntöjä, tutkinta voi johtaa siihen, että tällaisen verotoimenpiteen hyväksynyt jäsenvaltio saa periä takaisin tuensaajayrityksille myönnettyjä laittomia valtiontukia vastaavan rahamäärän; korostaa, että vaikka tämä voi tahrata pahasti asianomaisen jäsenvaltion maineen, kyseessä on tosiasiaa säännösten noudattamatta jättämisestä saatava palkinto, joka ei todennäköisesti saa jäsenvaltioita epävarmoissa tapauksissa luopumaan laittomien valtiontukien maksamisesta eikä haitallisten veroetuuksien myöntämisestä vaan pikemminkin vapauttaa jäsenvaltiot niiden velvollisuudesta noudattaa EU:n valtiontukisääntöjä eikä vähennä kärsimään joutuville jäsenvaltioille aiheutuvia taloudellisia menetyksiä; on yleisemmin ottaen sitä mieltä, että valtiontukisäännöissä olisi määrättävä seuraamuksista, jotka hillitsevät tehokkaasti laittomia valtiontukia;
72. pitää myös mahdollisena, että jos on väärinkäytetty siirtohinnoittelua eri maissa sijaitsevien tytäryhtiöiden välillä, ei ainoastaan edullisen verokohtelun myöntänyt jäsenvaltio saa mukautettua verotulojaan (tuen takaisinperintä), vaan sama tapahtuu muissa maissa, joissa liiketoimintaa harjoitettiin (siirtohinnoittelun ja täten veronalaisen tulon mukauttaminen jälkikäteen); korostaa, että tämä saattaa joissakin tapauksissa johtaa kaksinkertaiseen verotukseen;
73. muistuttaa, että veropäätösten tarkoituksena olisi tuoda niistä hyötyville oikeusvarmuutta ja luoda oikeutettuja odotuksia; korostaa, että kun kansalliset päätökset voidaan kyseenalaistaa unionin tasolla valtiontukisäännöillä, vaarana on, että jäsenvaltioilta tulee komission ennakolta selvitettäväksi valtava määrä yksittäisiä ratkaisupyyntöjä, jotta verohallinnoille ja yrityksille ei syntyisi oikeudellista epävarmuutta; korostaa, että komission valmiuksien lisääminen ja tietojen toimittamista koskevien prosessien parantaminen ovat asianmukaisia keinoja vastata ilmoitusten määrän kasvuun ja lisätä jäsenvaltioilta verotusasioissa edellytettävää avoimuutta;

Kolmannet maat

74. panee huolestuneena merkille, että joidenkin monikansallisten yhtiöiden harjoittamista haitallisista verokäytännöistä näyttää koituvan kehitysmaille paljon suurempia kielteisiä heijastusvaikutuksia kuin teollisuusmaille¹, sillä kehitysmaat saavat suuremman osuuden tuloistaan yhtiöveroista ja niillä on heikommat julkisen talouden järjestelmät ja sääntely-ympäristöt ja vähemmän hallinnollisia valmiuksia varmistaa verosäännösten noudattaminen ja torjua haitallisia verokäytäntöjä; toteaa, että IMF:n mukaan² aggressiivisesta verosuunnittelusta johtuvat tulonmenetykset ovat kehitysmaissa suhteessa kolminkertaiset kehittyneisiin maihin verrattuna; korostaa, että Lissabonin sopimuksen 208 artikla velvoittaa jäsenvaltiot muuttamaan politiikkojaan kehitysmaiden kehityksen tukemiseksi; huomauttaa, että jäsenvaltioiden

---

¹ IMF:n asiakirja "Spillovers in international corporate taxation", 9. toukokuuta 2014.

² IMF:n valmisteluasiakirja "Base erosion, profit shifting and developing countries", toukokuu 2015.

verokäytäntöjen heijastusvaikutuksista olisi tehtävä kattava jälkikäteisanalyysi, jonka tulokset julkaistaan, ja katsoo, että tämä auttaisi ohjaamaan politiikan suunnittelua sen varmistamiseksi, että tällaiset käytännöt eivät rapauta muiden jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden veropohjaa;

75. korostaa, että samalla muutamilla kansainvälisen verokilpailun ”voittajilla”, jotka ovat erittäin houkuttelevaa yhtiöveropolitiikkaa harjoittavia EU-maita ja kolmansia maita, on kokoonsa ja todelliseen taloudelliseen toimintaansa verrattuna kohtuuttomat talouden perustekijät, kun tarkastellaan esimerkiksi maassa kotipaikkaa pitävien yritysten määrää asukasta kohti, ulkomaisten voittojen määrää, suoria ulkomaisia sijoituksia tai maasta lähteviä rahavirtoja BKT:hen verrattuna; katsoo tämän osoittavan, että niiden veropohja ja maahan tulevat rahavirrat ovat luonteeltaan keinotekoisia ja että niiden nykyinen verojärjestelmä mahdollistaa sen, että arvonlisäys ja verotus tapahtuvat eri paikoissa;
76. korostaa, että verokilpailu ei missään tapauksessa rajoitu vain jäsenvaltioihin ja niistä riippuvaisiin tai niihin assosioituneisiin alueisiin ja että useimmilla tässä käsiteltävistä käytännöistä on kansainvälinen ulottuvuus, kun voittoja voidaan siirtää alhaisen verotuksen tai nollaverotuksen maihin tai tiedot salaaviin maihin, joissa ei useinkaan harjoiteta merkittävää taloudellista toimintaa; pitää valitettavana, että jäsenvaltioilla ei ole koordinoitua menettelytapaa näiden oikeudenkäyttöalueiden suhteen, ei yhteisiä toimia niiden haitallisia käytäntöjä vastaan eikä komission pyrkimyksistä huolimatta myöskään toimia esimerkiksi niiden tunnistamiseksi; kannattaa siksi komission vuonna 2012 esittämää ehdotusta, johon sisältyy tärkeitä kriteerejä avoimuuden, tietojenvaihdon ja reilun kilpailun varmistamiseksi, sekä komission 17. kesäkuuta 2015 esittämässä veropakettissa julkistamaa yhteistyöhaluttomien verotusmaiden luetteloa, joka on laadittu nykyisten kansallisten luetteloiden pohjalta yhteisen nimittäjän mukaan; korostaa, että tällaisen luettelon laatiminen on perusedellytys sille, että tällaisia oikeudenkäyttöalueita vastaan voidaan toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä; katsoo, että tällaisen luettelon olisi oltava ensimmäinen vaihe kohti ”veroparatiisien” tarkkaa ja puolueetonta määritelmää, ja katsoo, että luetteloa voitaisiin sitten käyttää tulevien luetteloiden perustana ja se olisi laadittava selkeiden ja etukäteen ilmoitettujen kriteerien perusteella; kannustaa komissiota arvioimaan, noudattavatko eurooppalaiset oikeudenkäyttöalueet tätä kriteeriä;
77. korostaa, että OECD:n toiminta näissä asioissa on tuottanut merkittäviä tuloksia avoimuuden ja tietojenvaihdon osalta; pitää erityisen myönteisenä, että lähes 100 maata oli kesäkuuhun 2015 mennessä allekirjoittanut veroasioissa annettavasta keskinäisestä virka-avusta tehdyn OECD:n monenvälisen yleissopimuksen, jossa määrätään valtioiden välisestä hallinnollisesta yhteistyöstä verojen arvioinnissa ja perimisessä veronkierron ja veron välttelyn estämiseksi;
78. korostaa kuitenkin, että OECD:n toiminta edellisen yhteistyöhaluttomien veroparatiisien luettelon laatimiseksi perustui poliittiseen prosessiin, jossa tehtiin umpimähkäisiä kompromisseja jo vahvistettaessa luetteloiden kriteerejä, kuten vaatimus tehdä verosopimus 12 muun maan kanssa, ja että lopulta yhtään oikeudenkäyttöaluetta ei kirjattu yhteistyöhaluttomaksi veroparatiisiksi; korostaa nykyisen menettelytavan perustuvan edelleen kriteereihin, jotka liittyvät verotuksen avoimuuteen ja tietojenvaihtoon eivätkä ole riittävän kattavia, jotta voitaisiin puuttua tiettyjen verokäytäntöjen haitallisuuteen; toteaa, että menettelytavan ansioista huolimatta tämä rajoittaa OECD:n toiminnan niiden verotusalueiden tunnistamiseen, jotka ovat veron välttelyn käytäntöjen ja haitallisen verokilpailun tukipilareita maailmassa; korostaa erityisesti, että tässä lähestymistavassa ei mainita laadullisia indikaattoreita, joilla

voitaisiin arvioida puolueettomasti hyvän hallintotavan noudattamista, eikä siinä oteta huomioon määrällistä tietoa, kuten kirjanpidollisia voittoja, maahan tulevia ja maasta lähteviä rahavirtoja ja niiden yhteyttä tietyn oikeudenkäyttöalueen todelliseen taloustilanteeseen tai tällaisen yhteyden puuttumista;

79. korostaa lisäksi, että näitä luetteloja voidaan käyttää kansallisella tasolla pantaessa täytäntöön kansallista suojelua ja veron välttelyn vastaista säännöstöä suhteessa kolmansiin maihin (kuten voittojen rajoitukset, määräävän tarkoituksen käyttäminen perusteena, ulkomaisia väliyhtiöitä koskevat säännöt jne.) ja että luetteloiden rajoittaminen saattaa siksi rajoittaa myös haitallisten verokäytäntöjen torjumiseksi tarkoitettujen kansallisten toimien soveltamisalaa ja tehokkuutta;
80. katsoo, että reilun sisämarkkinakilpailun turvaaminen ja jäsenvaltioiden veropohjien suojaaminen riippuu hyvin paljon siitä, että puututaan heikoimpaan lenkkiin yhteyksissä alhaisen verotuksen tai nollaverotuksen maihin ja rahoitussalaisuusalueisiin, sillä veroasteet kuuluvat jäsenvaltioiden toimivallan piiriin ja veroportti (esim. ei lähdevero) kolmansiin maihin riippumatta niiden verokäytännöistä lisää huomattavasti mahdollisuuksia vältellä veroja EU:ssa;
81. korostaa, että jäsenvaltioiden koordinoitu toiminta sekä kehitysmaiden että teollisuusmaiden suhteen voisi tehostaa huomattavasti haitallisten verokäytäntöjen torjuntaa ja lisätä vastavuoroisuutta verotusasioissa;
82. tähdentää, että vastauksena painostukseen, jota sekä EU että G20-ryhmä ovat harjoittaneet verotuksen avoimuutta koskevissa asioissa, ja talous-, rahoitus- ja velkakriisin yhteydessä, jotkut kolmannet maat ovat lopulta allekirjoittaneet EU:n kanssa sopimuksia verotietojen vaihdosta, mikä tehostanee kyseisten maiden kanssa tehtävää yhteistyötä; toteaa, että Sveitsin kanssa allekirjoitettiin sopimus toukokuussa 2015 ja että sopimusta edelsi pitkä siirtymäkausi, jonka aikana tämä EU:n tärkeä kauppakumppani hyötyi etuoikeutetusta pääsystä sisämarkkinoille mutta ei tehnyt yhteistyötä muilla aloilla eikä varsinkaan verotuksessa;
83. panee merkille, että käynnissä olevista neuvotteluista huolimatta vastaavanlaisten yhteistyösopimusten allekirjoittaminen San Marinon, Monacon, Liechtensteinin ja Andorran kanssa on edennyt hitaasti; pitää valitettavana, että komissiolla ei ole vastaavaa unionin valtuutusta neuvotella automaattista tietojenvaihtoa koskevista sopimuksista EU:n säästötulojen verotusta koskevan direktiivin piiriin nykyisin kuuluvien merentakaisten alueiden kanssa;
84. panee huolestuneena merkille, että monet kehitysmaat kärsivät suuresti monikansallisten yhtiöiden veronvälttelytoimista ja että pääasiallinen syy siihen, että kehitysmaiden kansallisista talousarvioista jää puuttumaan tuloja, on monikansallisten yhtiöiden harjoittama siirtohinnoittelu¹; korostaa näiden maiden olevan kovin heikossa neuvotteluasemassa, kun tietyt monikansalliset yhtiöt tai suorien ulkomaisten sijoitusten tekijät hakevat verotukia ja -vapautuksia sieltä mistä niitä parhaiten saa; pitää erittäin valitettavana, että valtioiden talousarvioille aiheutuvien verotulojen menetysten arvioidaan olevan vuosittain 91²–125¹ miljardia euroa;

---

¹ Tutkimus ”Tax revenue mobilisation in developing countries: issues and challenges”, Euroopan parlamentti, huhtikuu 2014.

² World Investment Report 2015, YK:n kauppaja-kehityskonferenssi.

85. muistuttaa jäsenvaltioita siitä, että Lissabonin sopimukseen sisältyvä kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden periaate sitoo niitä ja niiden on varmistettava, että ne eivät veropolitiikallaan vaaranna EU:n kehitystavoitteita; kannustaa jäsenvaltioita analysoimaan veropolitiikkansa heijastusvaikutuksia sekä veropolitiikan vaikutuksia kehitysmaihin IMF:n ehdotuksen mukaisesti;

Päätelmät ja suositukset

86. ottaa huomioon erityisvaliokunnalle antamansa mandaatin ja toteaa sen perusteella huolimatta valiokunnan tiedonhankintamatoillaan kohtaamista sekä muiden toimielinten, joidenkin jäsenvaltioiden ja monikansallisten yhtiöiden aiheuttamista erilaisista rajoituksista ja vaikeuksista huolimatta, että
- riippumatta komissiossa meneillään olevan valtioneuvoston tuloksista asiassa kerätyt tiedot osoittavat, että jäsenvaltiot ovat monessa tapauksessa laiminlyöneet SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan noudattamisen, sillä ne ovat ottaneet käyttöön veropäätöksiä ja muita luonteeltaan tai vaikutuksiltaan samankaltaisia toimenpiteitä, jotka ovat suosineet tiettyjä yrityksiä ja siten vääristäneet kilpailua sisämarkkinoilla,
  - jotkut jäsenvaltiot eivät ole panneet täysimääräisesti täytäntöön SEUT-sopimuksen 108 artiklaa, sillä ne eivät ole ilmoittaneet virallisesti komissiolle kaikista suunnitelmistaan myöntää verotukseen liittyvää tukea, ja rikkoneet näin myös neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 asiaa koskevia säännöksiä; korostaa, että näin ollen komissio ei ole voinut seurata jatkuvasti kaikkia tukijärjestelmiä, kuten SEUT-sopimuksen 108 artiklassa määrätään, koska sillä ei ole ollut kaikkia tarvittavia tietoja ainakaan ennen vuotta 2010 eli kaudelta, jota meneillään oleva tutkinta ei kata,
  - jäsenvaltiot eivät ole noudattaneet neuvoston direktiiveissä 77/799/ETY ja 2011/16/EU asetettuja velvoitteita, sillä ne eivät ole vaihtaneet eivätkö edelleenkään vaihda oma-aloitteisesti verotietoja edes tapauksissa, joissa kyseisten direktiivien mahdollistamasta harkintavallasta huolimatta olisi ollut selvästi perusteltua olettaa, että toisissa jäsenvaltioissa saattaa syntyä verotuksellisia tappioita tai että verotukselliset säästöt voivat johtua voittojen siirroista keinotekoisesti ryhmien sisällä,
  - jotkut jäsenvaltiot eivät ole noudattaneet SEU-sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vilpittömän yhteistyön periaatetta, sillä ne eivät ole toteuttaneet kaikkia yleis- ja erityistoimenpiteitä, joilla voidaan varmistaa niille kuuluvien velvoitteiden täyttäminen,
  - ei ole ollut mahdollista analysoida edellä olevissa kohdissa tarkoitettuja yhteisön lainsäädännön rikkomistapauksia, koska jäsenvaltiot, neuvosto ja komissio eivät ole toimittaneet riittävästi yksityiskohtaista tietoa,
  - komissio ei ole hoitanut tehtäväänsä perussopimusten noudattamisen valvojana SEU-sopimuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti, koska se ei ole toiminut asiassa eikä ryhtynyt kaikkiin tarvittaviin toimiin varmistukseksi, että jäsenvaltiot noudattavat velvoitteitaan, erityisesti neuvoston direktiiveissä 77/799/ETY ja

---

¹ Christian Aid report, 2008.

2011/16/EU tarkoitettuja velvoitteita, mikäli toisin ei ole osoitettu; komissio on rikkonut Lissabonin sopimuksen 108 artiklan mukaisia sisämarkkinoiden toimintaa koskevia velvoitteitaan, sillä se ei ole aiemmin käynnistänyt valtiontukea koskevaa tutkintaa;

87. tuomitsee sen, että useita käytännesääntöryhmän kokousten veroasiakirjoja ei ole pyynnöstä huolimatta julkistettu kokonaan erityisvaliokunnalle tai ne on julkistettu vain osittain, vaikka monet niistä on jo toimitettu yksittäisille kansalaisille, jotka ovat pyytäneet niitä asiakirjojen saatavuutta koskevan menettelyn mukaisesti, ja toteaa tämän johtaneen tilanteeseen, jossa Euroopan parlamentilla on vähemmän tietoa kuin Euroopan kansalaisilla siitä, mikä on jäsenvaltioiden kanta veroasioihin; pitää valitettavana myös sitä, että komissio on julkistanut alle 5 prosenttia kaikista pyydettyistä asiakirjoista, joita on ilmeisesti noin 5 500; pitää valitettavana sitä, että komissio ja neuvosto eivät tee yhteistyötä erityisvaliokunnan kanssa ja ne estävät sitä näin täyttämästä tehtäväänsä;
88. ottaa huomioon, että parlamentilla ei ole nykyisin parlamentaarisia tutkintaoikeuksia, ja kehottaa siksi neuvostoa ja komissiota hyväksymään kiireesti käsiteltävänä olevan ehdotuksen Euroopan parlamentin asetukseksi Euroopan parlamentin tutkintaoikeuden käyttämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä¹, jotta parlamentti saa tutkintaoikeutensa käyttämiseksi tarvitsemansa aidot tutkintavaltuudet;
89. kehottaa komissiota tutkimaan, voidaanko edellä mainitut rikkomistapaukset yhä antaa tuomioistuimen käsiteltäväksi;
90. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan periaatetta, jonka mukaan tuottoja verotetaan paikassa, jossa ne syntyvät;
91. kehottaa jäsenvaltioita ja EU:n toimielimiä, joilla on yhteinen poliittinen vastuu nykytilanteesta, tekemään lopun haitallisesta verokilpailusta ja toimimaan tiiviissä yhteistyössä verojärjestelmien yhteensopimattomuuksien eliminoimiseksi – ja pidättymään uusien yhteensopimattomuuksien luomisesta – ja sellaisten haitallisten verotoimenpiteiden eliminoimiseksi, jotka antavat monikansallisille yhtiöille mahdollisuuden vältellä veroja laajamittaisesti ja rapauttavat veropohjaa sisämarkkinoilla; pyytää tässä yhteydessä jäsenvaltioita ilmoittamaan komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden yhtiöverolainsäädäntöön mahdollisesti tehtävistä muutoksista, jotka saattavat vaikuttaa niiden todelliseen verokantaan tai muiden jäsenvaltioiden verotuloihin; korostaa, että jäsenvaltioilla on keskeinen rooli veron välttelyn mahdollistamisessa, joten niiden olisi otettava vastuuta ja johdettava toimia EU:n verotusyhteistyön parantamiseksi;
92. kehottaa jäsenvaltioiden valtion- ja hallitusten päämiehiä antamaan uusia selkeitä poliittisia sitoumuksia pikaisista toimenpiteistä nykyisen kestävämmän tilanteen korjaamiseksi, sillä se vaikuttaa kansallisiin talousarvioihin, joihin on jo kohdistettu julkisen talouden tervehdyttämistoimia, ja lisää muiden veronmaksajien, myös pk-yritysten ja kansalaisten, verorasitetta; korostaa aikovansa käyttää asemaansa täysimääräisesti ja olevansa valmis tehostamaan poliittista valvontaa tiiviissä yhteistyössä kansallisten parlamenttien kanssa;

---

¹ EUVL C 264 E, 13.9.2013, s. 41.

93. kehottaa komissiota hoitamaan tehtävänsä perussopimusten noudattamisen valvojana varmistamalla, että unionin oikeutta ja jäsenvaltioiden vilpittömän yhteistyön periaatetta noudatetaan täysimääräisesti; kehottaa komissiota nostamaan uusia kanteita sille perussopimuksen mukaisesti kuuluvien valtuuksien mukaisesti; kehottaa komissiota näin ollen lujittamaan sisäisiä valmiuksiaan esimerkiksi perustamalla erityisen veroasioiden osaston käsittelemään sekä lisääntyviä valtiontukia koskevia ilmoituksia kilpailupolitiikan alalla että komission kasvanutta vastuuta uusien verotuksen avoimuutta koskevien toimien koordinoinnista;
94. kehottaa jäsenvaltioita toimittamaan komissiolle kaikki tarvittavat tiedot, jotta se voi hoitaa esteettä tehtävänsä perussopimusten noudattamisen valvojana;
95. kehottaa komissiota edistämään siirtohinnoittelua sekä lainojen ja rahoitusmaksujen hinnoittelua ryhmän sisäisissä liiketoimissa koskevia hyviä käytäntöjä, jotta hinnoittelu saadaan markkinahintojen tasolle;
96. korostaa, että jäsenvaltioilla on edelleen täydet valtuudet vahvistaa omat yhtiöverokantansa; vaatii kuitenkin selkeitä sääntöjä EU:ssa ja kolmansien maiden kanssa tapahtuvalle verokilpailulle, jotta voidaan varmistaa yritysten välinen reilu kilpailu sisämarkkinoilla; kehottaa jäsenvaltioita huolehtimaan ennen kaikkea liiketoiminnalle suotuisasta ympäristöstä, jolle on tyypillistä muun muassa taloudellinen ja poliittinen vakaus ja rahoitusvakaus sekä oikeusvarmuus ja yksinkertaiset verotussäännöt; toteaa yhtiöerotukseen liittyvien kysymysten, haitalliset verotuskäytännöt ja niiden vaikutukset mukaan luettuna, ratkaisevan roolin pyrittäessä varmistamaan julkisen talouden kestävyys ja kehottaa siksi komissiota puuttumaan niihin tarkemmin talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä ja sisällyttämään makrotalouden epätasapainoa koskevaan menettelyyn asiaan kuuluvia indikaattoreita, myös arvioita verovilpistä ja veron välttelystä syntyvästä verotulovajeesta;
97. kehottaa jäsenvaltioita ja erityisesti rahoitustukea saavia jäsenvaltioita toteuttamaan rakenneuudistuksia, torjumaan veropetoksia ja lujittamaan aggressiivisen verosuunnittelun vastaisia toimia;
98. kehottaa komissiota luomaan sopivan tasapainon verotuksen lähentymisen ja taloudellisen lähentymisen välille ja kehottaa sitä varmistamaan, että toimilla tuetaan kasvua, investointeja ja työpaikkoja;
99. katsoo, että muun muassa kattava, avoin ja tehokas automaattinen verotietojen vaihto ja pakollinen yhteinen yhdistetty yhtiöveropohja ovat olennaisia edellytyksiä sille, että saadaan aikaan unionin tason verojärjestelmä, joka soveltuu sisämarkkinoille ja suojelee sen peruseriaatteita;
100. toteaa asian olevan hyvin monitahoinen ja kehottaa siksi jäsenvaltioita ja EU:n toimielimiä toteuttamaan erilaisia täydentäviä toimenpiteitä nykytilanteen kohentamiseksi, koska on tarpeen tehdä asia helpommaksi kaikille sidosryhmille ja minimoida yrityksille ja verohallinnoille säännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset; korostaa näin ollen, että verojärjestelmien yksinkertaistamisen olisi oltava ensiaskel, kun halutaan tuoda selkeyttä sekä jäsenvaltioille että kansalaisille, jotka on nykyisellään jätetty tietojenvaihdon ulkopuolelle;

101. kehottaa komissiota tutkimaan edelleen empiirisesti mahdollisuutta rajoittaa yrityksille maksettavien rojalTIMaksujen vähennyksiä yhtiöverotulomaksuista keinona torjua ryhmänsisäisiä voitonsiirtoja;
102. pitää erittäin valitettavana, että toistuvista kehotuksista huolimatta kaikkiaan 17 monikansallisesta yhtiöstä ensi alkuun ainoastaan neljä¹ suostui tulemaan valiokuntaan keskustelemaan kansainvälisistä verosuunnittelukysymyksistä; ei hyväksy 13 yrityksen, joista osa on laajalti tunnettuja, ensi alkuun tekemää päätöstä olla tekemättä yhteistyötä parlamentin valiokunnan kanssa ja pitää sitä erittäin haitallisena Euroopan parlamentin arvovallalle ja sen edustamille kansalaisille; panee kuitenkin merkille, että lopulta 11² monikansallista yhtiötä suostui tulemaan TAXE-erityisvaliokunnan kuultavaksi vasta sen jälkeen, kun erityisvaliokunta oli äänestänyt mietinnöstä ja vasta vähän ennen äänestystä täysistunnossa, ja että kaksi³ monikansallista yhtiötä kieltäytyi edelleen kuulemisesta; suosittelee siksi, että parlamentin toimivaltaiset viranomaiset pohtisivat, pitäisikö näiltä yhtiöiltä evätä pääsy parlamentin tiloihin, ja että harkittaisiin vakavasti selkeiden puitteiden laatimista ja avoimuusrekisteriin⁴ kuuluvia organisaatioita koskevaan hyvään edunvalvontatapaan sisältyvien velvollisuuksien päivittämistä parlamentin valiokuntien ja muiden poliittisten elinten kanssa tehtävän yhteistyön osalta;
103. pyytää tutkimaan rahoituslaitosten roolia haitallisten verokäytäntöjen mahdollistamisessa;

Veropäätöksiä koskeva yhteistyö ja koordinointi

104. pitää valitettavana neuvostossa 6. lokakuuta 2015 tehdyn poliittisen sopimuksen sisältöä, koska se ei vastaa komission maaliskuussa 2015 antamaa lainsäädäntöehdotusta direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla; korostaa, että ehdotukseen sisältyy yhteinen kehys veropäätösten rekisteröimiseksi ja niitä koskeva automaattinen tietojenvaihto sekä säännöksiä, joiden nojalla komissio voi seurata tehokkaasti, miten jäsenvaltiot panevat direktiivin täytäntöön, ja varmistaa, että päätöksillä ei ole kielteistä vaikutusta sisämarkkinoihin; tähdentää, että jos neuvoston kanta hyväksytään, ei ole mahdollista hyötyä kattavasti veropäätöksiä koskevasta automaattisesta tietojenvaihdosta, erityisesti tehokkaan täytäntöönpanon osalta, ja kehottaa siksi neuvostoa pitäytymään komission ehdotuksessa ja ottamaan asianmukaisesti huomioon parlamentin kannan siihen ja etenkin parlamentin kannan direktiivin soveltamisalaan (kaikki veropäätökset vain rajatylittävien sijaan), taannehtivuusaikaan (kaikkia yhä voimassa olevat veropäätökset olisi annettava tiedoksi) sekä komissiolle annettaviin tietoihin, koska komission olisi voitava tutustua veropäätöksiin;
105. kehottaa jäsenvaltioita puoltamaan kaikilla kansainvälisillä foorumeilla verohallintojen välistä automaattista tietojenvaihtoa uutena kansainvälisenä normina; kehottaa erityisesti komissiota, OECD:tä ja G20-ryhmää edistämään asiaa osallistavassa

---

¹ Airbus, BNP Paribas, SSE plc ja Total S.A

² Amazon, Anheuser-Busch InBev, Barclays Bank Group, Coca-Cola Company, Facebook, Google, HSBC Bank plc, IKEA, McDonald's Corporation, Philip Morris, Walt Disney Company.

³ Fiat Chrysler Automobiles, Walmart.

⁴ Hyvä edunvalvontatapa, vuoden 2014 avoimuusrekisteriä koskevan toimielinten sopimuksen liite 3.

globaalissa prosessissa kaikkein asianmukaisimpien ja tehokkaimpien välineiden avulla; vaatii konkreettisia toimia sen varmistamiseksi, että automaattisesta tietojenvaihdosta tulee aidosti maailmanlaajuista ja siten tehokasta ja että siinä noudatetaan luottamuksellisuutta koskevia vaatimuksia ja tuetaan kehitysmaiden toimia niiden pyrkiessä luomaan omia valmiuksiaan voidakseen osallistua täysin automaattiseen tietojenvaihtoon; painottaa, että EU:ssa automaattinen tietojenvaihto voitaisiin toteuttaa unionin laajuisen keskusrekisterin avulla, johon olisi pääsy komissiolla ja toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla;

106. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan mahdollisuutta tehdä veropäätöksiä varsinkin siirtohinnoittelutapauksissa yhteistyössä kaikkien asianomaisten maiden kanssa, vaihtaa asiaa koskevia tietoja automaattisesti, kattavasti ja ilman viivytyksiä ja toteuttaa yhdessä sellaisia kansallisia toimia, mukaan lukien tarkastukset, joiden tavoitteena on vähentää veron välttelyä ja veropohjan rapautumista EU:ssa, ja ottamaan aiheellisesti huomioon Fiscalis 2020 -ohjelmasta saadut kokemukset; toistaa näkemyksensä, että muihin jäsenvaltioihin vaikuttavien veropäätösten peruselementit olisi ilmoitettava verohallintojen ja komission lisäksi myös monikansallisten yhtiöiden maakohtaisessa raportoinnissa;
107. painottaa tässä yhteydessä, että rajatylittävien veropäätösten lisäksi myös kansalliset päätökset voivat vaikuttaa muihin jäsenvaltioihin, ja kehottaa siksi ulottamaan automaattisen tietojenvaihdon koskemaan kaikkia jäsenvaltion hallituksen tai verohallinnon tai niiden alueellisten tai hallinnollisten osastojen antamia tai niiden puolesta annettuja veropäätöksiä, jotka ovat yhä voimassa direktiivin voimaantulopäivänä; pitää komission keskeistä roolia päätöksiä koskevassa tiedonkeruu- ja analysointiprosessissa ehdottoman tärkeänä;
108. kehottaa myös laatimaan puitteet, joiden avulla voidaan tehokkaasti valvoa automaattisen tietojenvaihdon toteutumista, sekä kokoamaan ja julkaisemaan vaihdetuista tiedoista tilastoja ja erityisesti kehottaa komissiota luomaan 31. joulukuuta 2016 mennessä turvallisen keskushakemiston, joka helpottaa tietojenvaihtoa osallistuvien veroviranomaisten kesken; palauttaa mieliin, että veropäätöksiä koskevan automaattisen tietojenvaihtojärjestelmän perustaminen johtaa erittäin suuren tietomäärän kokoamiseen, minkä vuoksi todella ongelmallisten tapausten havaitseminen voi olla vaikeaa; korostaa, että tässä tilanteessa ja ottaen huomioon 28 jäsenvaltion eri kielet ja hallinnolliset käytännöt komission ja jäsenvaltioiden on syytä pohtia älykkäitä tapoja käsitellä kerätyn moninaisen tiedon suurta määrää, myös tietotekniikan avulla, jotta automaattinen tietojenvaihto olisi EU:ssa todella tehokasta ja tuloksellista;
109. kehottaa komissiota tutkimaan edellytyksiä perustaa pidemmällä aikavälillä EU:n laajuinen selvityskeskusjärjestelmä, jonka avulla komissio tarkastelisi veropäätöksiä järjestelmällisesti, jotta järjestelmästä tulisi varmempi, johdonmukaisempi, yhdenmukaisempi ja avoimempi ja jotta voidaan tarkastaa, onko päätöksillä haitallinen vaikutus muihin jäsenvaltioihin;
110. korostaa, että avoimuuden lisäämiseksi kansalaisiin nähden komission olisi julkaistava vuosikertomus, joka sisältää yhteenvedon luotettavaan keskushakemistoon sisältyvistä tärkeimmistä tapauksista, ja tässä yhteydessä komission olisi otettava huomioon keskinäisestä avusta annetun direktiivin luottamuksellisuutta koskevat säännökset;
111. kehottaa komissiota tarkastelemaan mahdollisuutta luoda veropäätöksiä varten unionin tason yhteinen kehys, johon sisältyisi erityisesti seuraavia yhteisiä kriteerejä:

- vaatimus kriteerien vahvistamisesta heijastusvaikutusten kattavan analyysin perusteella ottaen huomioon myös veropäätösten vaikutukset muiden maiden verokantoihin ja yhdessä kaikkien asianomaisten osapuolten ja maiden kanssa
  - kriteerien julkistaminen joko kokonaisuudessaan tai yksinkertaistetussa muodossa mutta kuitenkin luottamuksellisuuden vaatimuksia noudattaen
  - velvoite julkistaa veropäätösten myöntämisen, epäämisen ja kumoamisen perusteet
  - kaikkien veronmaksajien tasa-arvoinen kohtelu ja mahdollisuus tutustua veropäätöksiin
  - harkintavallan poistaminen ja verosäännösten täysimääräinen noudattaminen;
112. pyytää komissiota määrittelemään EU:n yhteiset suuntaviivat OECD:n markkinaehtoperiaatteen soveltamiselle, jotta voidaan yhtenäistää jäsenvaltioiden siirtohinnoittelukäytäntöjä siten, että siirtohinnoittelusopimuksia tehtäessä kansallisella hallinnolla on käytössään välineet vertailla samankaltaisia yrityksiä eikä ainoastaan samankaltaisia liiketoimia;
113. katsoo oikeudenmukaisen ja tehokkaan verojärjestelmän edellyttävän riittävää avoimuutta ja luottamuksellisuutta; on sen vuoksi vakuuttunut, että jäsenvaltioiden verohallintojen ja tarvittaessa komission olisi saatava käyttöönsä tiedot kaikkien erillisyhtiöiden ja/tai veropäätösten lopullisista edunsaajista;
114. kehottaa komissiota käyttämään muun muassa rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen annettua direktiiviä (EU) 2015/849, jossa ”rikollisen toiminnan” laaja määritelmä sisältää ”verorikokset”, jotta voidaan määrittää tiettyjen erillisyhtiöiden lopulliset edunsaajat;
115. pyytää komissiota ottamaan käyttöön komission sisällä keskitetyn julkisen rekisterin, joka sisältää kaikki lailliset yhtiöverovapautukset, -vähennykset ja -hyvitykset sekä arvion niiden määrällisestä talousarviovaikutuksesta kullekin jäsenvaltiolle;

Yhteinen yhdistetty yhtiöveropohja (CCCTB)

116. suhtautuu myönteisesti komission 17. kesäkuuta 2015 ehdottamaan toimintasuunnitelmaan, jonka tavoitteena on puuttua veron välttelyyn ja edistää oikeudenmukaista ja tehokasta yhtiöverotusta EU:ssa; kehottaa komissiota ehdottamaan muutoksia lainsäädäntöön nopeammin, jotta saadaan pikaisesti aikaan koko unionia velvoittava yhteinen yhdistetty yhtiöveropohja, jolla voitaisiin puuttua etuuskohteluun oikeuttaviin järjestelmiin ja kansallisten verojärjestelmien yhteensopimattomuuksia koskeviin ongelmiin ja lisäksi suurimpaan osaan ongelmista, jotka aiheuttavat unionin tasolla veropohjan rapautumista (erityisesti siirtohinnoittelukysymykset); kehottaa komissiota aloittamaan viipymättä uudelleen vuonna 2011 loppuun saatetun työn, joka koski ehdotusta neuvoston direktiiviksi yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta (CCCTB), siten että otetaan huomioon parlamentin kanta ehdotukseen sekä sittemmin ilmenneet uudet seikat ja että ehdotukseen sisällytetään uusimmat päätelmät OECD:n työstä, erityisesti veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevaan toimintasuunnitelmaan perustuvat normit, jotta konsolidoitu teksti voidaan laatia vuonna 2016;

117. kehottaa komissiota sisällyttämään ehdotuksiinsa säännöksiä, joilla selvennetään T&K-investointien ja pysyvän toimipaikan määritelmää sopusoinnussa taloudellisen toiminnan kanssa ja digitaalitaloutta unohtamatta; korostaa T&K-investointien merkitystä ja tarvetta helpottaa – eikä haitata – investointeja digitaalitalouteen ja sen kasvua, sillä ne antavat EU:n nousevalle digitaalitaloudelle kilpailuetua suhteessa muihin toimijoihin Yhdysvalloissa ja muualla maailmassa; korostaa, että on olemassa näyttöä siitä, että patenttiboksit eivät auta kannustamaan innovointiin vaan voivat johtaa veropohjan huomattavaan rapautumiseen voitonsiirtojen vuoksi; korostaa samalla, että tällaisten järjestelmien väärinkäyttö tai hyväksikäyttö on minimoitava jäsenvaltioiden koordinoitulla toiminnalla sekä yhteisillä normeilla ja määritelmillä siitä, millä perusteilla T&K-toimintaa saa tukea ja millä ei; painottaa, että BEPS -aloitteessa suositeltu niin kutsuttu muutettu nexus-lähestymistapa patenttibokseihin ei riitä rajoittamaan patenttibokseihin liittyviä ongelmia;
118. korostaa, että verotuksen ja taloudellisen sisällön välisen yhteyden palauttamiseksi ja sen varmistamiseksi, että verot maksetaan siinä maassa, jossa tosiasiallinen taloudellinen toiminta ja arvonlisäys tapahtuvat, sekä nykyisten yhteensopimattomuuksien korjaamiseksi veropohjan kaavamaisella jaolla olisi tehtävä ero alojen välillä niiden erityispiirteiden huomioon ottamiseksi erityisesti digitaalisen liiketoiminnan osalta, sillä digitaalitaloudessa veroviranomaisten on vaikeampi määrittää, onko arvoa syntynyt; pyytää komissiota harkitsemaan tarkkaan parlamentin kantaa yhteiseen yhdistettyyn yhtiöveropohjaan ja hyväksymään veropohjan kaavamaisen jaon, jossa otetaan huomioon yhtiöiden todellinen taloudellinen toiminta; kehottaa komissiota jatkamaan työtään konkreettisten vaihtoehtojen luomiseksi tämän jakoperusteen mallia varten ja erityisesti ennakoimaan kunkin alan osalta vaikutuksia kunkin jäsenvaltion verotuloihin jäsenvaltion talouden rakenteen mukaisesti; korostaa lisäksi, että yhteinen yhdistetty yhtiöveropohja on käyttökelpoinen väline veropohjan rapautumisen ja voitonsiirtojen estämiseksi ja eurooppalaisen lisäarvon luomiseksi riippumatta siitä, käytetäänkö osa verotuloista EU:n talousarvion uusina omina varoina vai ei;
119. kannattaa täysin pakollisen yhteisen yhdistetyn yhtiöveropohjan mahdollisimman pikaista käyttöönottoa; pitää myönteisenä komission kesäkuussa 2015 julkaisemassa toimintasuunnitelmassa ensimmäisenä askeleena esitettyä yksinkertaista yhteistä yhtiöveropohjaa (ilman yhdistämistä) mutta huomauttaa, että avoimiksi jää monia kysymyksiä varsinkin sisämarkkinoilla toimivien yritysten tapauksessa, koska yhteiseen yhtiöveropohjaan ei kuulu tappioiden kompensatioita yhdistämisen avulla eikä sillä puututa byrokraatiaan ja epävarmuuteen siirtohinnoittelussa, joka on yksi monikansallisten yhtiöiden yleisimmin käyttämistä veronvälttämiskeinoista, eikä sillä estetä tehokkaalla tavalla veropohjan siirtymää unionissa; kehottaa komissiota sen vuoksi asettamaan konkreettisen lyhyen määrärajan yhdistämisen sisällyttämiselle yhteistä yhdistettyä yhtiöveropohjaa koskevaan aloitteeseen; kehottaa komissiota luopumaan tämän toimenpiteen uusista vaikutustenarvioinneista, sillä toimenpide on ollut jo vuosikymmeniä unionin asialistalla, sitä on valmisteltu laajalti ja se on nyt ollut jumissa neuvostossa aina siitä saakka, kun se esitettiin virallisesti vuonna 2011;
120. odottaa täysin yhteisen yhdistetyn yhtiöveropohjan hyväksymistä ja sen täysimääräistä täytäntöönpanoa unionissa ja kehottaa komissiota sillä välin ryhtymään välittömästi toimenpiteisiin, jotta voidaan varmistaa tehokas verotus, vähentää voitonsiirtoja (pääasiassa siirtohinnoittelua), valmistella ennen yhdistämistä rajatylittävien voittojen ja tappioiden tasaamiseksi järjestelmää, jonka olisi oltava tilapäinen ja tarjottava riittävät takeet siitä, ettei se anna lisämahdollisuuksia aggressiiviseen verosuunnitteluun, ja jotta

kaikkiin asiaa koskeviin direktiiveihin voidaan sisällyttää asianmukaisia ja tehokkaita väärinkäytösten vastaisia säännöksiä; pyytää komissiota tarkistamaan, ovatko nykyiset vero- ja yhtiöoikeuden alan direktiivit ja direktiiviehdotukset riittäviä tehokkaan verotuksen varmistamiseksi; kehottaa neuvostoa valmistautumaan hyväksymään nämä säännökset nopeasti; korostaa, että yhteisen yhdistetyn yhtiöveropohjan tavoitteiden saavuttamiseksi, siis byrokratian vähentämiseksi, sen soveltamiseen olisi yhdistettävä yhteisten kirjanpitosääntöjen noudattaminen ja hallinnollisten käytäntöjen asianmukainen lähentäminen veroasioissa;

121. kehottaa komissiota antamaan selkeitä säädöksiä taloudellisen sisällön, arvonlisäyksen ja pysyvän toimipaikan määritelmistä, jotta voidaan puuttua erityisesti pöytälaatikkoyhtiöiden aiheuttamiin ongelmiin, ja laatimaan tutkimus- ja kehityssektoria koskevia unionin kriteereitä ja säädöksiä, jotka ovat linjassa OECD:n työn kanssa mutta eivät rajoitu siihen, sillä jäsenvaltiot ovat paraikaa muuttamassa strategiaansa sen suhteen ja usein kumulatiivisesti tukien kanssa; korostaa, että tällaisessa lainsäädännössä olisi ilmoitettava selvästi, että verohallinnon myöntämien etuuskohteluun oikeuttavien järjestelmien ja niiden perustana olevien T&K-toimien välillä on oltava suora yhteys; kehottaa komissiota tarkistamaan ulkomaisia väliyhtiöitä koskevaa EU:n lainsäädäntöä ja sen soveltamista unionin tuomioistuimen Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa C-196/04 (Cadbury Schweppes) antaman tuomion mukaisesti, jotta voidaan varmistaa ulkomaisten väliyhtiöiden täysimääräinen käyttö muulloin kuin tilanteissa, joissa järjestelyt ovat täysin keinotekoisia, ja vältetään kaksinkertainen verottamatta jättäminen; kehottaa komissiota antamaan ehdotuksia EU:ssa toimivia ulkomaisia väliyhtiöitä koskevien sääntöjen lähentämisestä;
122. kehottaa komissiota yleisesti hyväksyttävää määritelmää odottaessa tekemään lisää analyysejä ja tutkimuksia, jotta voidaan määritellä aggressiivinen verosuunnittelu ja haitalliset verokäytännöt ja erityisesti kaksinkertaista verotusta koskevien sopimusten väärinkäyttö ja verokohtelun eroavuudet ottaen huomioon niiden monet mahdolliset haitalliset yhteiskunnalliset vaikutukset, varmistaa niiden valvonta ja selvittää tarkemmin, miten veron välttely vaikuttaa EU:ssa ja kehitysmaissa; kehottaa komissiota myös määrittelemään menetelmät verovilpistä ja veron välttelystä syntyvän verotulovajeen mittaamiseksi, kuten se ilmoitti maaliskuussa 2015 antamassaan ehdotuksessa, sekä varmistamaan, että mittaaminen on säännöllistä, jotta edistymistä voidaan seurata ja laatia asianmukaisia poliittisia vastauksia; kehottaa komissiota myös ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin voidakseen täsmentää kaikkien jäsenvaltioista riippuvaisten oikeudenkäyttöalueiden aseman sekä selvittää, millä keinoin ne voitaisiin saada muuttamaan käytäntöjään, jotta vältetään EU:n veropohjan rapautuminen;
123. palauttaa mieliin, että yhtiöveropetosten lisäksi rajatylittävän arvonlisäveron alalla esiintyy huomattavia petoksia ja että kyseinen vero on perustavanlaatuinen kaikkien valtioiden julkiselle taloudelle; pyytää komissiota kehittämään toimia tähän ongelmaan puuttumiseksi varsinkin parantamalla koordinoitua kansallisten verovirastojen kanssa;

Yhtiöverotuksen käytännesäännöt

124. kehottaa uudistamaan pikaisesti yhtiöverotuksen käytännesääntöjä ja sen täytäntöönpanosta vastaavaa työryhmää, koska toistaiseksi niiden arvo on osoittautunut kyseenalaiseksi, jotta on mahdollista sekä puuttua haitallisten verokäytäntöjen tehokkaan torjumisen nykyisiin todellisiin esteisiin että edistää EU:n laajuista koordinoitua ja yhteistyötä veropolitiikan alalla;

125. kehottaa jäsenvaltioita antamaan hyvän yhteistyön hengessä tukensa komission ehdotuksille, jotka sisältyvät sen 17. kesäkuuta 2015 julkaisemaan toimintasuunnitelmaan oikeudenmukaisesta ja tehokkaasta yhtiöverotuksesta EU:ssa; katsoo, että avoimuuden ja vastuuvellisuuden lisääminen olisi hyväksi työryhmän legitimitetille; ehdottaa siksi, että työryhmän hallintoa ja mandaattia muutetaan ja että muun muassa nimitetään poliittisessa vastuussa oleva pysyvä puheenjohtaja, tehostetaan työryhmän työskentelymenetelmiä ja sisällytetään niihin mahdollisesti täytäntöönpanon valvontamekanismi, valtiovarainministerien tai johtavien virkamiesten osallistuminen työryhmän toimintaan sen profiilin korottamiseksi ja tehostettu tietojenvaihto ryhmän sisällä, jotta voidaan käsitellä tehokkaasti veropohjan rapautumiseen ja voitonsiirtoihin liittyviä kysymyksiä; kehottaa lisäksi päivittämään ja laajentamaan käytäntönsä säännöissä vahvistettuja kriteerejä, jotta voidaan ottaa huomioon haitallisten verokäytäntöjen uusia muotoja, myös kolmansissa maissa; kehottaa työryhmän puheenjohtajaa ja neuvostoa raportoimaan säännöllisesti parlamentin asiasta vastaavalle valiokunnalle ja vaihtamaan sen kanssa tietoja ryhmän toiminnasta, erityisesti kun on kyse Ecofin-neuvostolle annettavasta työryhmän puolivuotisselvityksestä;
126. kehottaa neuvostoa yleisemmin tukemaan rajatylittävissä veroasioissa unionin tasolla suoritettavan aidon demokraattisen valvonnan edistämistä samalla tavalla kuin muilla aloilla, joilla jäsenvaltioilla ja muilla riippumattomilla elimillä, kuten Euroopan keskuspankilla ja sen valvontaelimellä, on yksinomainen toimivalta; kehottaa neuvostoa ja jäsenvaltioita harkitsemaan mahdollisuutta perustaa veropolitiikkaa käsittelevä korkean tason työryhmä, kuten komission puheenjohtajakin on ehdottanut; korostaa, että tällainen ”verokomitea” olisi vastuussa parlamentille ja talous- ja rahoituskomitean tapaan sen jäsenenä olisivat neuvosto ja komissio sekä riippumattomia asiantuntijoita ja se valvoisi yleisesti lainsäädäntöön kuuluvaa ja sen ulkopuolista veropolitiikkaa ja raportoi Ecofin-neuvostolle; vaatii parlamentille aloiteoikeutta, jotta se voi antaa käytäntönsä sääntötyöryhmän käsiteltäväksi minkä tahansa kansallisen toimenpiteen, jonka se katsoo olevan käytäntönsä sääntöihin kuuluvien haitallisen verokilpailun kriteerien mukainen;
127. kehottaa komissiota päivittämään toisen kerran vuodelta 1999 peräisin olevaa hallinnollisia käytäntöjä koskevaa Simmons & Simmonsin raporttia, joka mainitaan käytäntönsä sääntötyöryhmän vuoden 1999 raportin, Primarolon raportin (SN 4901/99) 26 kohdassa;
128. kehottaa neuvostoa ja jäsenvaltioita lisäämään työryhmän avoimuutta, vastuuvellisuutta ja seurantatoimintaa ottaen asianmukaisesti huomioon perussopimukset ja jäsenvaltioiden toimivaltuudet välittömän verotuksen alalla; kehottaa komissiota ehdottamaan puitelainsäädäntöä yhteisömenetelmän mukaisesti; pitää tärkeänä, että suuri yleisö saa enemmän tietoa ryhmän työstä;
129. kehottaa komissiota panemaan täysin täytäntöön oikeusasiamiehen suositukset asiantuntijaryhmien kokoonpanosta ja hyväksymään etenemissuunnitelman, jolla varmistetaan, että asiantuntijaryhmät muodostetaan tasapainoisesti; vaatii, että tähän tavoitteeseen pyrittäessä ryhmän nykyistä rakennetta ja kokoonpanoa ryhdytään uudistamaan välittömästi; korostaa, että tällaiset uudistukset eivät johda käytävissä olevan lainsäädäntöä koskevan teknisen asiantuntemuksen puutteeseen, koska sitä voidaan toimittaa julkisten kuulemistilaisuuksien tai asiantuntijoiden julkisten kuulemista avulla, jotka ovat avoimia kaikille eturyhmille; kehottaa komissiota hyväksymään eturistiriidan selkeän määritelmän sekä vankat toimintaperiaatteet, joilla estetään toimijoita, joilla on eturistiriidan riski, sekä veron välttelystä tai muista

rikoksista tuomittujen organisaatioiden edustajia toimimasta missään asiantuntija- tai neuvoo-antavassa elimessä;

Valtiontuki

130. pitää erittäin myönteisenä ja kannattaa lujasti komission keskeistä roolia toimivaltaisena kilpailuviranomaisena meneillään olevissa veropäätöksiä koskevissa valtiontukitutkinnoissa; ei hyväksy joidenkin jäsenvaltioiden harjoittamaa toistuvaa käytäntöä pitää salassa hankkeet, joihin on saatu valtiontukea; kannustaa komissiota käyttämään kattavasti EU:n kilpailusääntöjen mukaisia valtuuksiaan ja torjumaan haitallisia verokäytäntöjä ja määräämään seuraamuksia jäsenvaltioille ja yhtiöille, joiden on todettu osallistuneen tällaisiin käytäntöihin; korostaa, että komission on syytä osoittaa enemmän sekä rahoitus- että henkilöresursseja voidakseen lujittaa valmiuksiaan jatkaa heti kaikkia tarpeellisia verotukseen liittyvää valtiontukea koskevia tutkintoja; painottaa, että jäsenvaltioiden on noudatettava täysin tutkintoja ja komission esittämiä tietopyyntöjä;
131. kehottaa komissiota hyväksymään vuoden 2017 puoliväliin mennessä valtiontukiuudistusaloitteensa puitteissa uusia ohjeita, joilla selvennetään, mitä on verotukseen liittyvä valtiontuki ja mikä on asianmukaista siirtohinnoittelua, jotta voidaan poistaa sekä sääntöjä noudattavia veronmaksajia että verohallintoja haittaavia oikeudellisia epävarmuustekijöitä ja luoda jäsenvaltioiden verokäytännöille puitteet estämättä oikeutettujen veropäätösten käyttöä; ei pidä välimiesmenettely-yleissopimusta, jolla ratkaistaan erityisesti siirtohinnoittelukiistoja, käyttökelpoisena; katsoo, että kyseistä välinettä olisi muokattava ja tehostettava tai että se olisi korvattava EU:n riitojenratkaisumekanismilla, johon kuuluisi tehokkaampia keskinäisen sopimisen menettelyjä;
132. kehottaa komissiota ulottamaan tutkintansa muihin LuxLeaks-skandaalissa mainittuihin monikansallisiin yhtiöihin sekä luonteeltaan tai vaikutukseltaan siirtohinnoittelua vastaaviin toimiin;
133. kehottaa komissiota yhdenmukaisesti valtiontukiuudistusaloitteella jäsenvaltioille annetun suuremman vastuun kanssa harkitsemaan sellaisen kansallisten verohallintojen verkoston perustamista, jossa vaihdettaisiin parhaita käytäntöjä ja pyrittäisiin johdonmukaisemmin estämään mahdollisesti laittomiksi valtiontuiksi katsottavien verotoimenpiteiden käyttöönotto; kehottaa komissiota lisäämään strategisia yhteisvaikutuksia (uudistetun) käytännesääntöryhmän toiminnan ja komission verotukseen liittyvien valtiontukien alalla harjoittaman kilpailusääntöjen noudattamisen valvonnan välillä;
134. panee merkille, että valtiontukien valvontaa koskevilla nykyisillä säännöillä pyritään puuttumaan kilpailun vastaisiin käytäntöihin perimällä takaisin yhtiöille myönnettyjä aiheettomia etuja; kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuutta muuttaa nykyisiä sääntöjä, jotta EU:n valtiontukisääntöjen rikkomisen seurauksena takaisin perityt määrät voitaisiin palauttaa veropohjan rapautumisesta kärsineille jäsenvaltioille eikä sille jäsenvaltiolle, joka on myöntänyt laittomasti verotukseen liittyvää valtiontukea, kuten nykyisin tehdään, tai osoittaa ne unionin talousarvioon; kehottaa komissiota muuttamaan voimassa olevia sääntöjä sen varmistamiseksi, että valtiontukisääntöjen rikkomista koskevissa tapauksissa voidaan määrätä seuraamuksia asianomaisille maille ja yhtiöille;

Avoimuus

135. katsoo, että unionista voi tulla malli ja maailmanlaajuinen johtaja verotuksen avoimuuden alalla;
136. korostaa avoimuuden suurta merkitystä pyrittäessä lisäämään monikansallisten yhtiöiden yleistä vastuullisuutta ja tukemaan verohallintojen tutkintoja; korostaa, että avoimuudella voi olla suuri pelotevaikutus ja se voi muuttaa käyttäytymistä, sillä sääntöjä rikkovia yrityksiä uhkaa maineen tahraantuminen ja toimivaltaiset viranomaiset saavat tietoja ja voivat siten toteuttaa asianmukaisia korjaavia toimenpiteitä ja määrätä seuraamuksia; tähdentää, että avoimuuden tarpeen vastapainoksi olisi otettava tarve suojella arkaluontoisia kaupallisia etuja ja noudattaa tietosuojasääntöjä;
137. pitää avoimuuden lisäämistä monikansallisten yhtiöiden toiminnasta keskeisenä varmistettaessa, että verohallinnot kykenevät tehokkaasti torjumaan veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja; toistaa siksi näkemyksensä, että monikansallisten yhtiöiden olisi kaikilla aloilla esitettävä tilinpäätöksissään selvästi ja kattavasti kaikista jäsenvaltioista ja kolmansista maista, joissa niillä on liiketoimintaa, joukko koottuja tietoja, mukaan lukien niiden voitto tai tappio ennen veroja, verot voitosta tai tappiosta, työntekijöiden lukumäärä, hallussa oleva varallisuus ja perustiedot veropäätöksistä (maakohtainen raportointi); korostaa, että nämä tiedot on tärkeää asettaa julkisesti saataville, mahdollisesti keskitetyn EU-rekisterin muodossa; korostaa lisäksi, että pk-yritykset ja mid cap -yritykset, jotka eivät ole monikansallisia yhtiöitä, olisi vapautettava tällaisesta velvoitteesta; kehottaa neuvostoa hyväksymään vuoden 2015 loppuun mennessä parlamentin heinäkuussa 2015 hyväksymän kannan osakkeenomistajien oikeuksia koskevaan direktiiviin; korostaa, että avoimuutta koskevat vaatimukset olisi laadittava ja pantava täytäntöön siten, että ne eivät aiheuta kilpailuhaittaa EU:n yrityksille;
138. kehottaa lisäksi jäsenvaltioita ottamaan käyttöön laajemman, veroviranomaisten käytettävissä olevan maakohtaisen raportoinnin järjestelmän, joka perustuu OECD:n normiin ja sisältää yksityiskohtaisempia tietoja, esimerkiksi tietoja veroilmoituksista ja ryhmäsisäisistä liiketoimista; korostaa, että sen lisäksi, että yritykset toimittavat verotietoja muille verohallinnoille, on parannettava riitojen ratkaisun puitteita, jotta voidaan selventää kunkin osapuolen oikeudet ja välttää kielteiset sivuvaikutukset; painottaa, että suhteissa kolmansien maiden verohallintoihin tietoja olisi toimitettava vain niiden maiden viranomaisille, joilla on käytössään EU:n välimiesmenettelyyleissopimuksessa tarkoitettuja järjestelyjä vastaavat järjestelyt; kehottaa myös laatimaan yhdenmukaistettuja kirjanpitonormeja, joiden avulla saadaan erityisesti yksityiskohtaisempia tietoja rojalteista;
139. pyytää komission tukea tälle kannalle sen aiempien arvioiden ja kantojen mukaisesti ja kehottaa komissiota ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin, jotta maakohtaisen raportoinnin soveltaminen ulotetaan kaikkiin sisämarkkinoilla toimiviin monikansallisiin yhtiöihin; kehottaa OECD:tä tukemaan maakohtaisen raportoinnin ulottamista koskemaan koko maailmaa, jotta voidaan varmistaa, että kaikkiin rajatylittävää toimintaa harjoittaviin yrityksiin sovelletaan samoja velvoitteita; korostaa, että avoimuuden lisäämiseksi tarkoitettut toimet ovat välttämättömiä mutta eivät riittävä keino puuttua asiaan kokonaisvaltaisesti ja että kansallisia, EU:n ja kansainvälisiä verojärjestelmiä on uudistettava merkittävästi;

140. korostaa, että kansainvälisen verojärjestelmän nykyinen vaikeaselkoisuus antaa monikansallisille yhtiöille mahdollisuuden välttää veroja, kiertää kansallisia verolakeja ja siirtää voittojaan veroparatiiseihin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että toimivaltaisilla viranomaisilla on esteetön pääsy sekä yritysten että trustien todellisista omistajia koskeviin keskusrekistereihin neljännen rahanpesunvastaisen direktiivin mukaisesti; kehottaa jäsenvaltioita saattamaan neljännen rahanpesunvastaisen direktiivin pikaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään, koska siten varmistetaan, että todellisia omistajia koskeviin keskusrekistereihin sisältyvät tiedot ovat saatavilla laajasti ja helposti; toistaa kantansa, että rekisterien olisi oltava julkisia;
141. panee merkille komission toiminnan EU:n verotunnisteen luomiseksi; kehottaa komissiota antamaan ehdotuksen EU:n verotunnisteeksi vuonna 2012 annetun veropetosten ja veronkierron torjunnan tehostamista koskevan komission toimintasuunnitelman perusteella (toimi 22); muistuttaa, että verotunnisteita pidetään parhaana keinona tunnistaa verovelvolliset, ja kehottaa siksi vauhdittamaan tätä hanketta; kehottaa komissiota samalla toimimaan aktiivisesti vastaavanlaisen tunnisteen luomiseksi maailmanlaajuisesti maailmanlaajuisten oikeushenkilötunnusten järjestelmän valvontaelimen esimerkin tapaan;
142. korostaa lisäksi avoimuuden merkitystä käynnissä olevissa veropäätöksiä koskevissa valtioneuvoston päätöksissä;
143. kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuuksia ottaa EU:ssa käyttöön samantapaisia määräyksiä kuin Yhdysvaltojen tilinpäätösstandardeja antavan elimen sääntö¹, joka vaatii osavaltioita ja paikallishallintoja ilmoittamaan, kuinka paljon tuloja ne menettävät talouskehitystä varten myönnettyjen yhtiöverohelpotusten vuoksi;

Tietovuotajien suojeleminen

144. pyytää komissiota ehdottamaan kesäkuuhun 2016 mennessä EU:n lainsäädäntökehystä tietovuotajien ja vastaavien suojelemiseksi tehokkaasti; pitää kestävämpänä, että kansalaiset tai toimittajat eivät saa oikeudellista suojaa vaan voivat joutua syytteeseen toimittuaan yleisen edun mukaisesti ja paljastettuaan tietoja tai ilmoitettuaan erityisesti veron välttely-, verovilppi- ja rahanpesutapauksissa havaitsemistaan väärinkäytöksistä, petoksista tai laittomuuksista tai muista EU:n perusperiaatteiden, kuten vilpittömän yhteistyön periaatteen, rikkomistapauksista;
145. kehottaa komissiota harkitsemaan keinoja, joilla voitaisiin varmistaa suojeleminen perusteettomilta oikeusjutuilta, taloudellisilta seuraamuksilta tai syrjinnältä ja turvata samalla luottamuksellisuuden ja liikesalaisuuksien säilyminen; kiinnittää tässä yhteydessä huomiota Yhdysvaltojen Dodd–Frank-lakiin, jolla sekä palkitaan tietovuotajia alkuperäistietojen toimittamisesta viranomaisille että suojellaan heitä oikeustoimilta ja työpaikan menetykseltä, mutta toteaa, että tällainen palkitseminen ei saisi kannustaa julkaisemaan yritysten kannalta arkaluontoisia tietoja; ehdottaa, että perustetaan riippumaton EU:n elin, joka vastaisi tällaisen tiedon keruusta ja tutkimusten suorittamisesta, sekä Euroopan laajuinen tietovuotajien rahasto, jonka avulla varmistetaan, että tietovuotajat saavat asianmukaista taloudellista apua ja joka rahoitetaan takaisinperittyihin varoihin tai määrättyihin sakkoihin perustuvilla

---

¹ "Tracking corporate tax breaks: a welcome new form of transparency emerges in the US", Tax Justice Network.

maksuilla; katsoo, että suojelua olisi myönnettävä tietovuotajille myös silloin, kun he antavat tietoa kansalaisille, jos asiasta on ilmoitettu toimivaltaisille kansallisille tai EU:n viranomaisille mutta ne eivät ole reagoineet kuukauden kuluessa;

Yritysten yhteiskuntavastuu

146. katsoo, että vastuullisen verostrategian toteuttamisen on oltava osa yritysten yhteiskuntavastuuta, erityisesti kun noudatetaan yritysten yhteiskuntavastuun tarkistettua määritelmää ”yritysten vastuuna omista yhteiskunnallisista vaikutuksistaan”¹; pitää valitettavana, että useimmat yritykset eivät sisällytä tätä yhteiskuntavastuuta koskeviin raportteihinsa; korostaa, että aggressiivinen verosuunnittelu ei sovi yhteen yritysten yhteiskuntavastuun kanssa; kehottaa komissiota sisällyttämään tämän seikan yritysten yhteiskuntavastuuta koskevaan uudistettuun EU:n strategiaan ja määrittelemään sen asianmukaisesti;

Kolmansia maita koskeva ulottuvuus

OECD

147. kannattaa OECD:n BEPS-toimintasuunnitelmaa mutta ottaa huomioon, että se on kompromissin tulos, joten se ei ole tarpeeksi pitkälle menevä, jotta sen avulla voitaisiin puuttua veron välttelyn ongelmaan sen koko laajuudessa, ja katsoo, että näiden ehdotusten olisi oltava perustana uusille EU:n ja kansainvälisen tason toimille; kehottaa OECD:tä, sen jäsenvaltioita ja kaikkia muita osallistuvia maita perustamaan vankan seurantavälineen, jotta on mahdollista arvioida kyseisten suuntaviivojen täytäntöönpanon edistymistä, saada näyttöä niiden tehokkuudesta ja ryhtyä mahdollisesti korjaaviin toimiin;
148. kannustaa vahvistamaan OECD:n ja komission institutionaalisia yhteyksiä ja yhteistyötä, jotta voidaan jatkossakin varmistaa prosessien yhteensopivuus ja välttää erilaisten vaatimusten soveltaminen; kehottaa jäsenvaltioita saattamaan ripeästi kaiken OECD:n ohjeisiin perustuvan EU:n lainsäädännön osaksi kansallista lainsäädäntöään, jotta EU:sta tulee edelläkävijä OECD:n suositusten täytäntöönpanossa; korostaa kuitenkin, että OECD:n menettelytapa perustuu edelleen ei-sitoviin välineisiin ja että sisämarkkinoiden tarpeisiin vastaamiseksi sen toimia on täydennettävä luomalla unionin tason säädöspuitteet esimerkiksi sellaisen veropohjan rapautumisen ja voitonsiirtojen estämistä koskevan direktiivin muodossa, joka olisi OECD:n BEPS-aloitetta kauaskantoisempi aloilla, joita ei ole katettu riittävässä määrin;

Veroparatiisit

149. vaatii veroparatiiseja koskevaa EU:n yhteistä toimintamallia; kehottaa varsinkin komissiota jatkamaan työtään, jonka tavoitteena on laatia ja hyväksyä yhteinen unionin määritelmä ja yhteiset kriteerit veroparatiisien tunnistamiseksi niiden sijainnista riippumatta sekä asianmukaiset seuraamukset veroparatiisien kanssa yhteistyötä tekeville maille, ja käyttämään työn perustana joulukuussa 2012 antamaansa suositusta, joka koskee toimenpiteitä kolmansien maiden kannustamiseksi soveltamaan hyvän hallintotavan vähimmäisvaatimuksia verotusallalla (tietojenvaihdon ja avoimuuden

---

¹ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle – Yritysten yhteiskuntavastuuta koskeva uudistettu EU:n strategia vuosiksi 2011–2014 (COM(2011)0681), s. 6.

lisäksi oikeudenmukainen verokilpailu ja tehokas verotus) ja niitä aggressiiviseen verosuunnitteluun käyttäviä yhtiöitä; kehottaa komissiota samoin jatkamaan työtään, jonka tavoitteena on määritellä asianmukaiset yhteiset toimenpiteet, joita tällaisiin oikeudenkäyttöalueisiin sovelletaan; ottaa huomioon edellä mainitun 21. toukokuuta 2013 antamansa päätöslauselman veropetosten, veronkierron ja veroparatiisien torjunnasta esimerkkinä mahdollisista toimenpiteistä¹; katsoo, että aidosti eurooppalaiset luettelot, joita päivitetään jatkuvasti ja jotka perustuvat kattaviin, avoimiin, vankkoihin, puolueettomasti varmistettavissa oleviin ja yhteisesti hyväksytyihin indikaattoreihin, olisivat tehokkaampi keino edistää verotusalan hyvää hallintotapaa ja muuttaa verokäyttäytymistä näillä oikeudenkäyttöalueilla;

150. kehottaa komissiota ottamaan EU:n mustalle listalle alueet, jotka myöntävät veroetuja yhtiöille vaatimatta huomattavaa taloudellista toimintaa maassa, joiden todellinen verotus on huomattavan alhainen ja jotka eivät huolehdi automaattisesti tietojenvaihdosta muiden oikeudenkäyttöalueiden kanssa;
151. korostaa erityisesti tarvetta varmistaa, että maasta lähteviä rahavirtoja verotetaan ainakin kerran, esimerkiksi perimällä niistä lähdevero tai toteuttamalla vastaavia toimia, jotta estetään voittojen valuminen verottomasti ulos EU:sta, ja kehottaa komissiota antamaan asiaa koskevan lainsäädäntöehdotuksen, esimerkiksi tarkistamaan emoytiryhtiödirektiiviä ja korko- ja rojaltidirektiiviä; vaatii luomaan järjestelmän, jolla varmistetaan, että kansallisille veroviranomaisille on esitettävä vahvistusasiakirja ja siitä on ilmoitettava komissiolle operaation todistamiseksi oikeaksi, sillä näin voidaan suojella sisämarkkinoita ja säilyttää yhteys sen välillä, missä voitot ja taloudellinen arvo syntyvät ja missä niitä verotetaan; tähdentää, että tällainen järjestelmä on suunniteltava huolellisesti, jotta vältetään kaksinkertainen verotus ja riidat; kannattaa OECD:n ajamaa veroasioiden monenvälistä menettelytapaa, jonka tarkoituksena on yhdenmukaistaa kansainvälisiä verojärjestelyjä ja varmistaa voittojen verotus siellä, missä arvo on syntynyt, ja kehottaa komissiota vahvistamaan EU:n kansainvälistä roolia niin, että se esiintyy yksimielisenä, ja pyrkimään kehittämään EU:n yhteiset puitteet kahdenvälisille verosopimuksille ja korvaamaan vähitellen valtavan määrän kahdenvälisiä verosopimuksia unionin / kolmansien oikeudenkäyttöalueiden sopimuksilla; korostaa, että tämä olisi nopein tapa estää verosopimuskeinottelu; kehottaa jäsenvaltioita tällä välin sisällyttämään välittömästi verosopimuksiinsa väärinkäytösten kieltäviä lausekkeita BEPS-ehdotusten mukaisesti;
152. katsoo, että vapaakauppasopimusten tekemiseen on tarpeen liittää tehostettu yhteistyö veroasioissa, jotta voidaan estää samoilla markkinoilla toimivien yritysten veron välttely ja varmistaa yritysten tasapuoliset toimintaedellytykset; kehottaa siksi

---

¹ Näihin toimenpiteisiin kuuluvat muun muassa seuraavat: peruutetaan tai lakkautetaan mustalla listalla olevien oikeudenkäyttöalueiden kanssa voimassa olevat kaksinkertaista verotusta koskevat verosopimukset, kielletään mustalla listalla olevilla oikeudenkäyttöalueilla toimivien yritysten osallistuminen EU:n julkisiin tavara- ja palveluhankintoihin ja valtiontuen myöntäminen niille, kielletään se, että EU:n rahoituslaitokset ja rahoitusneuvojat perustavat tai pitävät tytäryhtiöitä ja sivuliikkeitä mustalla listalla olevilla oikeudenkäyttöalueilla, ja harkitaan niiden rahoituslaitosten ja rahoitusneuvojien pankkitoimilupien peruuttamista, jotka pitävät sivuliikkeitä ja jatkavat toimintaansa mustalla listalla olevilla oikeudenkäyttöalueilla, otetaan käyttöön erityisvero kaikille liiketoimille, jotka suuntautuvat mustalla listalla oleville oikeudenkäyttöalueille tai jotka ovat niiltä peräisin, tutkitaan vaihtoehtoja mustalla listalla oleville oikeudenkäyttöalueille perustettavien yritysten oikeudellisen aseman tunnustamatta jättämiseksi EU:ssa, sovelletaan tulliesteitä mustalla listalla olevien kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa.

komissiota huolehtimaan siitä, että kaikkiin EU:n vapaakauppasopimuksiin sisällytetään veromääräyksiä, jotka velvoittaisivat kumppanimaat noudattamaan verotusalan hyvää hallintotapaa ja varmistamaan vastavuoroisuuden veroasioissa; korostaa, että verotusalan hyvän hallintotavan foorumin toiminta muodostaa hyvän perustan asian täytäntöönpanemiseksi; korostaa, että samaa periaatetta voitaisiin soveltaa EU:n yhteistyösopimuksiin;

153. pyytää, että EU:n elimet eivät tee yhteistyötä veroasioissa yhteistyöhaluttomiksi katsottujen oikeudenkäyttöalueiden kanssa eivätkä veropetoksista, verovilpistä tai aggressiivisesta verosuunnittelusta tuomittujen yhtiöiden kanssa; pyytää, että Euroopan investointipankin (EIP) ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) kaltaiset elimet eivät tekisi enää rahoituksenvälittäjiensä kautta yhteistyötä yhteistyöhaluttomien oikeudenkäyttöalueiden kanssa; pyytää EU:n elimiä myös sitoutumaan siihen, että ne eivät myönnä EU:n rahoitusta veropetoksista, verovilpistä tai aggressiivisesta verosuunnittelusta tuomituille yhtiöille;
154. kehottaa komissiota käyttämään kaikkia käytössään olevia välineitä edistääkseen koordinoitumpaa menettelytapaa teollisuusmaiden suhteen, jotta voidaan edistää vastavuoroisuutta veroasioissa, erityisesti tietojenvaihdossa Yhdysvaltojen kanssa sen ulkomaisia tilejä koskevan verosäännösten noudattamislain voimaantulon jälkeen; ottaa huomioon EU:n ja Sveitsin 27. toukokuuta 2015 tekemän sopimuksen finanssitilitietojen automaattisesta vaihtamisesta ja kehottaa siksi komissiota sisämarkkinoiden säilyttämiseksi seuraamaan huolellisesti, että tietyt Sveitsin soveltamat mahdollisesti haitalliset verokäytännöt poistetaan sovitusti vaiheittain BEPS-ohjeiden mukaisesti eikä vastaisuudessa oteta käyttöön uusia haitallisia veroimenpiteitä; kehottaa komissiota ehdottamaan Sveitsin kanssa käynnissä olevissa neuvotteluissa, että Sveitsin lainsäädäntöön sisällytetään ulkomaisia väliyhtiöitä koskevia sääntöjä; vaatii komissiota varmistamaan, että Sveitsi noudattaa EU:n toimintamallia verotuksen suhteen, ja raportoimaan asiasta parlamentille;
155. muistuttaa, että veroasioissa annettavaa keskinäistä virka-apua koskevan yleissopimuksen ja asiaa koskevien EU:n direktiivien¹ tarkistamisen kautta kaikki jäsenvaltiot ovat valinneet automaattisen tietojenvaihdon monenvälisen toimintatavan; korostaa, että nämä kaksi aloitetta ovat keskeiset osatekijät pyrittäessä torjumaan veron välttelyä ja pankkisalaisuutta, koska niihin sisältyy rahoituslaitosten velvoite ilmoittaa verohallinnolle useita tietoja asukkaista, joilla on ulkomailla olevista varoista peräisin olevia tuloja;

Kehitysmaat

156. pitää tärkeänä, että niin kansallisella, unionin kuin kansainvälisellä tasolla kiinnitetään veron välttelyn estämistoimissa erityishuomio kehitysmaiden tilanteeseen ja erityisesti vähiten kehittyneisiin maihin, joihin yhtiöveron välttely yleensä kohdistuu eniten ja joiden veropohja on erittäin kapea ja verojen osuus BKT:stä on yleensä pieni; korostaa, että mainituilla toimilla olisi autettava luomaan julkisen sektorin tuloja suhteessa maiden alueella syntyneeseen lisäarvoon, jotta voidaan rahoittaa asianmukaisesti kyseisten maiden kehitysstrategioita, vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista ja vuoden 2015 jälkeistä aikaa koskevaa kehitysohjelmaa; pitää siksi myönteisenä kansainvälisestä verotusasioiden yhteistyöstä vastaavan YK:n asiantuntijakomitean työtä; kehottaa komissiota tukemaan nykyisiin kansainvälisiin aloitteisiin sisältyviä

---

¹ EU:n säästötulosten verotusta koskeva direktiivi ja hallinnollisesta yhteistyöstä annettu direktiivi.

kehitysmaiden intressejä ja ottamaan kehitysmaiden edustajia mukaan verotusalan hyvän hallintotavan foorumin työskentelyyn;

157. kehottaa toimiin veropohjan rapautumisen ja voitonsiirtojen torjumiseksi osallistuvia EU:n ja OECD:n jäseniä varmistamaan, että OECD:n laatimiin uusiin automaattista tietojenvaihtoa koskeviin maailmanlaajuisiin normeihin sisällytetään siirtymäkausi kehitysmaille, jotka eivät nykyisin täytä keskinäistä automaattista tietojenvaihtoa koskevia vaatimuksia, koska niillä ei ole riittäviä hallinnollisia valmiuksia;
158. kehottaa komissiota ehdottamaan lisätoimenpiteitä, joilla voidaan lisätä kehitysmaiden hallinnollisia valmiuksia erityisesti veroasioissa, jotta saadaan aikaan tehokas verotietojen vaihto kehitysmaiden viranomaisten kanssa; kehottaa perustamaan kehitysmaita varten foorumin panemalla täytäntöön automaattista verotietojen vaihtoa koskevia pilottihankkeita; kehottaa kehitysmaita edistämään verotusta koskevia alueellisia sopimuksia tai muunlaista veroalan yhteistyötä, jotta voidaan parantaa kehitysmaiden asemaa niiden neuvotellessa suoria ulkomaisia sijoituksia tekevien tahojen ja monikansallisten yhtiöiden kanssa ja käsitellä yhteisen edun mukaisia kysymyksiä;
159. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että niiden kehitysavusta vastaavat virastot saavat erityisesti valtiovarainministeriöltä ja verohallinnolta käyttöönsä riittävästi teknistä asiantuntemusta, jotta ne voivat puuttua kehityspolitiikassa verotuksen ongelmiin;
160. palauttaa mieliin veronkierrosta ja verovilpistä haasteina kehitysmaiden hallinnolle, sosiaaliturvalle ja kehitykselle 8. heinäkuuta 2015 antamassaan päätöslauselmassa esitetyn toimintasuunnitelman; kannustaa kaikkia maita ja kansainvälisiä järjestöjä, kuten YK:ta, liittymään osallistuvaan prosessiin ja antamaan panoksensa G20-ryhmän/OECD:n vero-ohjelmaan, jolla puututaan veropohjan rapautumiseen ja voitonsiirtoihin sekä edistetään verotuksen avoimuutta ja verotietojen maailmanlaajuisia vaihtoa esimerkiksi laatimalla automaattista tietojenvaihtoa varten yhteinen raportointistandardi tai julkistamalla tosiasiallinen omistajuus; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan YK:n näkyvämpää roolia tulevissa kansainvälisissä verokeskusteluissa esimerkiksi kannattamalla YK:n alaisuuteen perustettavaa, verotusta käsittelevää globaalia elintä;

Veroneuvojat

161. pitää ongelmallisena ja kyseenalaisena, että samat yritykset tarjoavat toisaalta veroneuvontaa, tarkastustoimintaa ja konsultointia verohallinnoille esimerkiksi verojärjestelmien suunnittelua tai veronkannon parantamista varten ja toisaalta verosuunnittelupalveluja monikansallisille yhtiöille, jotka saattavat käyttää hyväkseen kansallisten verolakien heikkouksia;
162. panee merkille EU:n oikeuspuitteet, joihin sisältyy parlamentin 3. huhtikuuta 2014 hyväksymä uusin tilintarkastusmarkkinoiden uudistuspaketti¹; kehottaa komissiota varmistamaan, että jäsenvaltiot soveltavat asiaa koskevia säännöksiä oikea-aikaisesti ja niille asetettujen tavoitteiden mukaisesti;
163. kehottaa komissiota ehdottamaan veroneuvontapalvelualalle tarkoitettuja ohjeita ja veroneuvoja ja mahdollisesti pankkeja koskevaa EU:n

---

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0283 ja P7_TA(2014)0284.

yhteensopimattomuusjärjestelmää, jotta voidaan luoda puitteet julkiselle ja yksityiselle sektorille tarjottavien palvelujen välisten eturistiriitojen välttämiseksi;

164. kehottaa komissiota myös aloittamaan tutkinnan, jotta saadaan arvio alan keskittymisasteesta ja siitä mahdollisesti johtuvista kilpailun vääristymistä; suosittelee, että tutkinnassa pohdittaisiin myös erityisesti sitä, voiko veroneuvonnan ja tarkastustoiminnan yhdistelmä samassa yrityksessä johtaa eturistiriitoihin, sekä ehdotettaisiin sen perusteella toimia, myös mekanismeja, joiden avulla konsulttiyritysten osastot pidetään erillään;
165. vaatii komissiota arvioimaan kiireesti mahdollisuutta ottaa käyttöön säädöspuitteet, joilla voidaan määrätä riittävät seuraamukset yrityksille, pankeille, tilintarkastusyriyksille ja rahoitusneuvojille, joiden on todettu osallistuneen laittoman veron välttelyn tai aggressiivisen verosuunnittelun toteuttamiseen tai edistämiseen; korostaa, että kyseisillä seuraamuksilla olisi oltava pelotevaikutus ja niihin voi kuulua muun muassa sakkoja, EU:n talousarviosta peräisin olevan rahoituksen saannin estäminen, kielto toimia neuvonantajan roolissa EU:n toimielimissä ja vakavissa ja toistuvissa tapauksissa yrityksen toimiluvan peruuttaminen;

Kansallisen tason lisätoimet

166. kannustaa kansallisen tason lisätoimiin veron välttelyn torjumiseksi EU:n ja OECD:n puitteissa, sillä koordinoimattomuus saattaa luoda uusia yhteensopimattomuuksia ja veronkiertomahdollisuuksia; korostaa, että paras keino estää veropohjan rapautumista on yhteistyö, eivät yksipuolisesti käyttöön otetut etuuskohteluun oikeuttavat järjestelmät investointien houkuttelemiseksi;
167. kehottaa komissiota laatimaan jäsenvaltioiden myöntämiä veroarmahduksia varten ohjeet, joiden tarkoituksena on määrittellä olosuhteet, joissa kyseiset armahdukset olisivat pääoman vapaata liikkuvuutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevien EU:n perussopimusten määräysten, valtioneuvosto- ja rahanpesusääntöjen sekä veroparatiiseja koskevan EU:n yhteisen toimintatavan mukaisia; palauttaa mieliin, että tällaisia käytäntöjä on syytä noudattaa äärimmäisen varovasti, jotta veron välttelijöitä ei kannusteta odottamaan seuraavaa armahdusta;
168. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön rojalTIMaksujen lähdeverojärjestelmän varmistukseksi, että myös sellaisiin kolmansiiin maihin maksettavia rojalteja verotetaan, jotka eivät kuulu kahdenvälisen sopimusten piiriin;
169. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittaessa komission teknisellä tuella vaikutustenarviointeja, jotka kattavat muita maita koskevat heijastusvaikutukset, ennen kuin jäsenvaltiot ottavat käyttöön veroalan toimenpiteitä, joilla saattaa olla rajatylittäviä vaikutuksia; kehottaa kansallisia parlamentteja osallistumaan tiiviisti verojen välttelyä koskevien ongelmien käsittelyyn, sillä lainsäätäjän pitäisi voida arvioida ja valvoa demokraattisesti kaikkia verojärjestelmiä ja kaikenlaista verokohtelua;
170. kehottaa painokkaasti jäsenvaltioita lopettamaan verohallintojensa resursseihin kohdistuvat leikkaukset ja harkitsemaan niitä uudelleen, lisäämään investointeja ja parantamaan verohallintojensa tehokkuutta sekä varmistamaan henkilöstön sijoittamisen järkevämmiin eri tehtäviin ja tekniikan ja asiantuntemuksen päivittämisen, jotta voidaan torjua entistä monimutkaisemmiksi rakennettuja haitallisia verokäytäntöjä ja niiden vaikutuksia; kehottaa komissiota antamaan näihin toimiin teknistä tukea erityisesti

Fiscalis 2020 -ohjelman puitteissa; kehottaa jäsenvaltioita myös pyrkimään yksinkertaistamaan ja tehostamaan verojärjestelmiään ja tekemään niistä avoimempia jäsenvaltioiden, kansalaisten ja yritysten edun nimissä;

171. muistuttaa, että julkisten hankintojen osuus on 16 prosenttia EU:n alueen BKT:stä; vaatii arvioimaan mahdollisuutta ottaa julkisissa hankintamenettelyissä käyttöön verotusta, avoimuutta ja yhteistyötä koskevia kriteereitä, kun julkisista hankinnoista annettua direktiiviä seuraavan kerran tarkistetaan; kehottaa myös jäsenvaltioita harkitsemaan sellaisten yhtiöiden sulkemista julkisten hankintojen ulkopuolelle, joiden on osoitettu osallistuneen aggressiiviseen verosuunnitteluun ja veron välttelyjärjestelmiin;
172. korostaa, että neuvostossa sovellettava yksimielisyysääntö, johon kuuluu jokaisen jäsenvaltion veto-oikeus, ei kannusta muuttamaan asioiden nykytilaa ja etsimään yhteistyöratkaisua; kehottaa komissiota käyttämään tarvittaessa rohkeasti SEUT-sopimuksen 116 artiklaa, jossa määrätään seuraavaa: ”Jos komissio toteaa, että jokin eroavuus jäsenvaltioiden lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten välillä vääristää kilpailun edellytyksiä sisämarkkinoilla ja johtaa näin vääristymään, joka on poistettava, se ryhtyy neuvotteluihin niiden jäsenvaltioiden kanssa, joita asia koskee. Jollei neuvotteluissa päästä sopimukseen vääristymän poistamisesta, Euroopan parlamentti ja neuvosto antavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen tarvittavat direktiivit. [...]”;
173. sitoutuu jatkamaan erityisvaliokunnan käynnistämää työtä, puuttumaan esteisiin, joiden vuoksi erityisvaliokunta ei saanut toteutettua toimeksiantoaan kokonaan, ja varmistamaan sen antamien suositusten asianmukaisen seurannan; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia määrittämään parhaat toimielinjärjestelyt tämän saavuttamiseksi;
174. toistaa pyyntönsä saada käyttöönsä kaikki asiaa koskevat EU:n asiakirjat; kehottaa puhemiestä välittämään tämän pyynnön komissiolle ja neuvostolle ja ilmoittaa vakaasti aikomuksensa käyttää kaikki mahdollisia käytössään olevia keinoja tämän tavoitteen saavuttamiseksi;
175. kehottaa asiasta vastaavaa valiokuntaansa seuraamaan näiden suositusten noudattamista samasta aiheesta laadittavassa tulevassa valiokunta-aloitteisessa mietinnössään;
176. kehottaa perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioista vastaavaa valiokuntaa seuraamaan näiden suositusten toteutumista, erityisesti yhteistyötä koskevien sitovien lausekkeiden sisällyttämistä avoimuusrekisteriin kuuluvia organisaatioita koskeviin käytännösääntöihin sekä asiakirjojen saatavuutta EU:n toimielinten kesken koskevien sääntöjen muuttamista, jotta ne olisivat enemmän SEU-sopimuksessa tarkoitetun vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisia;

o

o o

177. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioille, kansallisille parlamenteille, G20-maille ja OECD:lle.

LUETTELO KUULLUISTA HENKILÖISTÄ
(VALIOKUNTAKOKOUKSET JA VALTUUSKUNNAT)

Päivä- määrä	Puhujat
30.3.2015	– Pierre Moscovici, talous- ja rahoitusasioista sekä verotuksesta ja tulliasioista vastaava komission jäsen
16.4.2015	– Serge Colin, rahoitusalan henkilöstön liiton (Union of Finance Personnel, UFE) puheenjohtaja – Fernand Müller, UFE:n verokomitean puheenjohtaja – Paulo Ralha, Portugalin veroalan työntekijöiden liiton puheenjohtaja – François Goris, riippumattomien ammattijärjestöjen Euroopan liiton (CESI) UNSP–NUOD -jäsenjärjestön puheenjohtaja – Nadja Salson, Euroopan julkisten palvelujen ammattiliittojen federaatio – Henk Koller, Euroopan veroneuvojien liiton (CFE) puheenjohtaja – Olivier Boutellis-Taft, Euroopan tilintarkastajaliiton (FEE) toimitusjohtaja – Ravi Bhatiani, Independent Retail Europan lakiasiaintohtaja
5.5.2015	– Margrethe Vestager, kilpailuasioista vastaava komission jäsen – Wolfgang Nolz, käytännesääntöryhmän puheenjohtaja – Jane McCormick, Senior Tax Partner, EMA Tax -ryhmän päällikkö, KPMG – Chris Sanger, osakas, kansainvälisten veropalvelujen johtaja, Ernst&Young – Stef van Weeghel, osakas, kansainvälisten veropalvelujen johtaja, PwC – Bill Dodwell, veropalvelujohtaja, Deloitte UK
11.5.2015	<i>Veropäätöksiä ja haitallisia verokäytäntöjä koskeva julkinen kuuleminen</i> – Stephanie Gibaud, tietovuotaja ja UBS:n entinen työntekijä – Lutz Otte, tietovuotaja ja Julius Baer-pankin entinen IT-tekniikko – Kristof Clerix, International Consortium of Investigative Journalists (ICIJ) (tutkivien journalistien kansainvälinen yhteenliittymä) – Edouard Perrin, ICIJ:n jäsen – Richard Brooks, ICIJ:n jäsen – Lars Bové, ICIJ:n jäsen – Xavier Counasse, toimittaja, Le Soir – Dominique Berlin, Collège européen de Paris, Panthéon-Assas-yliopisto (Paris 2) – Gabriel Zucman, apulaisprofessori, London School of Economics and Political Sciences – Achim Doerfer, verojuristi, kirjailija ja oikeusfilosofi
12.5.2015	<i>Belgian valtuuskunta</i> – Jacques Malherbe, Louvainin yliopisto (UCL) – Axel Haelterman, Leuvenin yliopisto (KUL) – Werner Heyvaert, veroasiantuntija, Jones Day – Wim Wuyts, veropalvelujen päällikkö, belgialaisyriyksiä edustavan FEB-VBO:n verokomitean puheenjohtaja, ja Hilde Wampers, veroasioiden apulaisjohtaja, Group Finance FEB-VBO – Christophe Quintard, FGTB-ammattiliiton asiantuntija, entinen verotarkastaja – Eric van Rompuy, puheenjohtaja, ja muita jäseniä liittoparlamentin

	<p>valtiovarain- ja budjettivaliokunnasta</p> <ul style="list-style-type: none"> – Steven Van den Berghe, veropäätösasioiden johtaja – Johan Van Overtveld, valtiovarainministeri (kokous 17. kesäkuuta 2015)
18.5.2015	<p><i>Luxemburgin valtuuskunta</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – Wim Piot, verojohtaja, PwC Luxembourg – Nicolas Mackel, toimitusjohtaja, Luxembourg for Finance – Christine Dahm, johtaja, ja Mike Mathias, jäsen, Cercle de Coopération des ONG du développement (kehitysyhteistyöalan kansalaisjärjestöjen yhteistyöelin) – Eugène Berger, puheenjohtaja, ja muita jäseniä parlamentin valtiovarainvaliokunnasta – Pierre Gramegna, valtiovarainministeri – Pascale Toussing, valtiovarainministeriön veroasiainjohtaja, ja verohallinnon edustajia
22.5.2015	<p><i>Bernin valtuuskunta, Sveitsi</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – Markus R. Neuhaus, hallituksen puheenjohtaja, PwC Switzerland, PwC:n Global Chairman -jäsen – Frank Marty, johtokunnan jäsen, rahoitus- ja veroasioiden johtaja, Economie Suisse – François Baur, pysyvä edustaja Brysselissä, Eurooppa-asioiden johtaja, Economie Suisse – Martin Zogg, johtoryhmän jäsen, kotimaisten ja kansainvälisten veroasioiden johtaja, Swiss Holdings – Urs Kapalle, finanssi- ja verojohtaja, Swiss Bankers Association – Mark Herkenrath, Alliance Sud, Global Alliance for Tax Justice – Olivier Longchamp, Declaration of Berne (DoB) – Jacques de Watteville, valtiosihteeri, International Financial matters (SIF) – suurlähettiläs Christoph Schelling, veroasioiden johtaja – Adrian Hug, johtaja, Sveitsin verohallinto – Ruedi Noser, Sveitsin parlamentin alahuoneen jäsen, talous- ja veroasioiden valiokunnan puheenjohtaja – Urs Schwaller, Sveitsin parlamentin ylähuoneen jäsen – Ulrich Trautmann, kaupp- ja talousasioiden päällikkö, EU:n Sveitsin- ja Liechtensteinin-edustusto – Marco Salvi, vanhempi tutkija, Avenir Suisse
27.5.2015	<p><i>Gibraltarin hallituksen tapaaminen (TAXE-koordinaattoreiden kanssa)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – Fabian Picardo, pääministeri – Joseph Garcia, varapääministeri
28.5.2015	<p><i>Dublinin valtuuskunta, Irlanti</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – Martin Lambe, pääjohtaja, Irish Tax Institute – Michael Noonan, valtiovarainministeri – Niall Cody, tulokomitean puheenjohtaja – Liam Twomy, puheenjohtaja, ja muita jäseniä parlamentin (Oireachtas) valtiovarainvaliokunnasta ja ala- ja ylähuoneen yhteisestä Eurooppa-asioiden valiokunnasta – Frank Barry, Trinity College Dublin (TCD) – Seamus Coffey, University College Cork (UCC) – Feargal O'Rourke, verojohtaja, PwC – Conor O'Brien, verojohtaja, KPMG

	<ul style="list-style-type: none"> – Jim Clarcken, toimitusjohtaja, Oxfam Ireland – Micheál Collins, taloustutkimuslaitos Nevin Economic Research Institute (NERI)
29.5.2015	<p><i>Haagin valtuuskunta, Alankomaat</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – Sjoera Dijkers, parlamentin jäsen, ja muita jäseniä Alankomaiden parlamentin valtiovarainvaliokunnasta – Bartjan Zoetmulder, Hollannin veroneuvojien yhdistys – Hans Van den Hurk, Maastrichtin yliopisto – Indra Römgens, SOMO (riippumaton, voittoa tavoittelematon tutkimus- ja verkostojärjestö) – Francis Weyzig, Oxfam – Pieterbas Plasman, veropäätösviraston päällikkö – Eric Wiebes, veroasioiden valtiosihteri
1.6.2015	<p><i>Julkinen kuulemistilaisuus veropäätösten ja muiden toimenpiteiden kansainvälisestä ulottuvuudesta</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – senaattori Mario Monti, entinen kilpailu-, tull-, vero- ja sisämarkkina-asioista vastaava komission jäsen – Tove Maria Ryding, johtaja, EURODAD (European Network on Debt and Development) – Antoine Deltour, tietovuotaja ja entinen tilintarkastaja, PwC Luxembourg
17.6.2015	<p><i>Parlamenttien välinen kokous aiheesta ”Aggressiivinen verosuunnittelu ja demokraattinen valvonta: parlamenttien rooli”</i></p> <p>37 jäsentä 18:sta kansallisesta parlamentista: AT, BE, CY, CZ, FR, DE, GR, HU, IE, IT, LT, LU, MT, PL, PT, RO, ES, SV</p> <ul style="list-style-type: none"> – Heinz Zourek, pääjohtaja, verotuksen ja tulliliiton pääosasto – Pascal Saint-Amans, johtaja, OECD Centre for Tax Policy and Administration
18.6.2015	<p><i>Lontoon valtuuskunta, Yhdistynyt kuningaskunta</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – David Gauke, parlamentin jäsen, apulaisministeri (Financial Secretary) valtiovarainministeriössä – Jim Harra, pääjohtaja, yritysverotus, vero- ja tullilaitos (HMRC) – Fergus Harradence, apulaisjohtaja, yritysverotus ja kansainvälinen verotus, valtiovarainministeriö – Andrew Dawson, verosopimusasioiden päällikkö, Yhdistyneen kuningaskunnan verosopimusten pääneuvottelija – Maura Parsons, apulaisjohtaja, vero- ja tullilaitoksen kansainvälisten liiketoimien siirtohinnoitteluyksikön päällikkö ja vero- ja tullilaitoksen siirtohinnoittelukomitean puheenjohtaja – Meg Hillier, puheenjohtaja, Margaret Hodge, entinen puheenjohtaja, ja Guto Bebb, jäsen, parlamentin alahuoneen julkisen talouden tilinpitovaliokunta – Prem Sikka, kirjanpidon professori, Essex Business School, Essexin yliopisto – Frank Haskew, johtaja, ICAEW (Institute of Chartered Accountants in England and Wales) Tax Faculty, ja Ian Young, johtaja, International Tax – Will Morris, verokomitean ja BIAC verokomitean (Confederation of British Industry, CBI) puheenjohtaja – Richard Collier, Senior tax partner, PwC – Joseph Stead, Christian Aid – Meesha Nehru, ohjelmajohtaja, Fair Tax Mark
23.6.2015	<p><i>Keskustelu monikansallisten yhtiöiden edustajien kanssa</i></p>

	<ul style="list-style-type: none"> – Nathalie Mognetti, verojohtaja, Total S.A. – Martin McEwen, verojohtaja, SSE plc – Christian Comolet-Tirman, verojohtaja, BNP Paribas Group
25.6.2015	<p><i>Bermudan hallituksen edustajien tapaaminen (TAXE-koordinaattoreiden kanssa)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – Everard Bob Richards, varapääministeri ja valtiovarainministeri – Alastair Sutton, Bermudan hallituksen EU-asioiden oikeudellinen neuvonantaja
2.7.2015	<ul style="list-style-type: none"> – Richard Murphy, Tax Research LLP ja Tax Justice Networkin perustajajäsen – Guillaume de la Villeguérin, Airbusin vero- ja tulliasioista vastaava varatoimitusjohtaja
17.9.2015	<ul style="list-style-type: none"> – Jean-Claude Juncker, Euroopan komission puheenjohtaja – Pierre Moscovici, talous- ja rahoitusasioista sekä verotuksesta ja tulliasioista vastaava komission jäsen – Margrethe Vestager, kilpailuasioista vastaava komission jäsen
22.9.2015	<ul style="list-style-type: none"> – Pierre Gramegna, Ecofin-neuvoston puheenjohtaja, Luxemburgin valtiovarainministeri – Wolfgang Schäuble, Saksan liittotasavallan valtiovarainministeri – Luis de Guindos, Espanjan talous- ja kilpailukykyministeri – Michel Sapin, Ranskan valtiovarainministeri – Pier Carlo Padoan, talous- ja valtiovarainministeri
16.11.2015	<p><i>Keskustelu monikansallisten yhtiöiden kanssa</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – Monique Meche, varapääjohtaja, Maailmanlaajuinen yhteiskuntapolitiikka, Amazon – Malte Lohan, johtaja, Maailmanlaajuiset yhtiöasiat, Anheuser-Busch InBev SA – Mark Hubbard, johtaja, maailmanlaajuiset verotusasiat, Barclays Bank Group – Delphine Reyre, johtaja, Yhteiskuntapolitiikka – eteläinen Eurooppa, Facebook – Iain McKinnon, johtaja, Konzerniverotus, HSBC – Krister Mattsson, johtaja, Rahoitus-, vakuutus-, ja verotusasiat, IKEA Group – Irene Yates, varapääjohtaja, Yhtiöverotus, McDonald's Europe – Werner Schuster, varapääjohtaja, Verotus, Philip Morris International – Nicklas Lundblad, johtaja, Yhteiskuntapolitiikka ja suhteet viranomaisiin, Google – John Stowell, varapääjohtaja, Yhtiöverotus, The Walt Disney Company – Robert Jordan, varapääjohtaja, Verotus, Coca-Cola Company

LUETTELO MAIDEN/TOIMIELINTEN VASTAUKSISTA

(tilanne 16. marraskuuta 2015)

Maa	Vastaus
Ensimmäinen pyyntö 23.4.2015 – määräaika 31.5.2015	
Ruotsi	29.5.2015
Jersey	29.5.2015
Guernsey	31.5.2015
Luxemburg	1.6.2015
Suomi	2.6.2015
Slovakia	3.6.2015
Irlanti	5.6.2015
Alankomaat	8.6.2015
Yhdistynyt kuningaskunta	8.6.2015
Ranska	10.6.2015
Tšekin tasavalta	11.6.2015
Latvia	16.6.2015
Belgia	16.6.2015
Malta	18.6.2015
Ensimmäinen muistutus 29.6.2015 – määräaika 9.7.2015	
Portugali	30.6.2015
Puola	2.7.2015
Liettua	3.7.2015
Unkari	7.7.2015
Kroatia	8.7.2015
Viro	10.7.2015
Kreikka	10.7.2015
Espanja	10.7.2015
Gibraltar	13.8.2015
Tanska	26.8.2015
Saksa	2.9.2015
Romania	3.9.2015
Italia	17.9.2015
Viimeinen muistutus 21.9.2015	
Itävalta	21.9.2015
Kypros	22.9.2015
Bulgaria	28.9.2015
Slovenia	28.9.2015

TOIMIELIN	Vastaus
Komissio	29.4.2015 3.6.2015 31.8.2015 23.10.2015 9.11.2015
Neuvosto	29.5.2015 15.6.2015 27.7.2015

VALIOKUNNAN KOKOUKSEEN KUTSUTUT
MONIKANSALLISET YHTIÖT

Nimi	Kutsutut/Edustajat	Tilanne 16. marraskuuta 2015
Airbus	Guillaume de La Villeguérin, vero- ja tulliasioista vastaava varatoimitusjohtaja	Osallistui 2.7.2015
BNP Paribas	Christian Comolet-Tirman, verojohdaja	Osallistui 23.6.2015
SSE plc	Martin McEwen, verojohdaja	Osallistui 23.6.2015
Total S.A.	Nathalie Mognetti, verojohdaja	Osallistui 23.6.2015
Amazon	Monique Meche, varapääjohtaja, Maailmanlaajuinen yhteiskuntapolitiikka	Osallistui 16.11.2015
Anheuser-Busch InBev	Malte Lohan, johtaja, Maailmanlaajuiset yhtiöasiat	Osallistui 16.11.2015
Barclays Bank Group	Mark Hubbard, johtaja, maailmanlaajuiset verotusasiat	Osallistui 16.11.2015
Coca-Cola Company	Robert Jordan, varapääjohtaja, Verotus	Osallistui 16.11.2015
Facebook	Delphine Reyre, johtaja, Yhteiskuntapolitiikka – eteläinen Eurooppa	Osallistui 16.11.2015
Google	Nicklas Lundblad, johtaja, Yhteiskuntapolitiikka ja suhteet viranomaisiin	Osallistui 16.11.2015.
HSBC Bank plc	Iain McKinnon, johtaja, Konserniverotus	Osallistui 16.11.2015
IKEA Group	Krister Mattsson, johtaja, Rahoitus-, vakuutus-, ja verotusasiat	Osallistui 16.11.2015
McDonald's Europe	Irene Yates, varapääjohtaja, Yhtiöverotus	Osallistui 16.11.2015
Philip Morris International	Werner Schuster, varapääjohtaja, Verotus	Osallistui 16.11.2015
The Walt Disney Company	John Stowell, varapääjohtaja, Yhtiöverotus	Osallistui 16.11.2015
Fiat Chrysler Automobiles	Sergio Marchionne, toimitusjohtaja	Kieltäytyi osallistumasta meneillään olevan tutkinnan vuoksi.
Walmart	Shelley Broader, toimitusjohtaja, Eurooppa, Lähi-itä ja Afrikka	Kieltäytyi osallistumasta.